

Jrg. 14 nr. 3 & 4
Winter / Zima
2005

Vereniging Vrienden van Slovenië
Združenje Prijateljev Slovenije

Indien onbestelbaar
retour aan:
Tacitusstraat 1
6135 HR Sittard

In deze uitgave o.a.:

Een stukje ex-Joegoslavië in de EU	pag 4
Slovenski Dan 2005	pag 11
Calvinisten van de Balkan	pag 12
Slowfood (Simone Michielen)	pag 14
Vergankelijkheid (Rene Frelih)	pag 17
Reisverslag Ski Vereniging Rijnmond	pag 19
GEK (Simone Michielen)	pag 30
Ontwikkelingen in Slovenie	pag 31
Sloveense literatuur in een notendop	pag 35
Het "monster" Salamon	pag 37

LIPA is het verenigingsblad van
Vereniging Vrienden van Slovenië en verschijnt 4 x per jaar.

Meningen die in dit blad worden geuit, worden niet noodzakelijk
gedeeld door het bestuur.

Kopij voor de volgende LIPA inleveren bij de redactie voor:

15 februari 2006

Nieuw e-mailadres redactie: lipa@lipa-online.org
(voorlopig ook nog bereikbaar via: lipa@ilse.nl)

In de vorige LIPA hebben we aangegeven, dat we wat personele problemen hebben. Alle problemen zijn ze nog niet opgelost, maar er daagd wel weer licht aan de horizon. We hebben veel tijd besteed aan bestuurlijke zaken. We plannen de Algemene Ledenvergadering in februari a.s. voorafgaande aan de Prešernov Dan. De afgelopen Martinov Dan in Nijmegen was weer een succes. We hebben kunnen genieten van een spontaan optreden van Horst Hermann, de accordeonist van Die Neuen Oberkrainer. Foto's hiervan kunt u bekijken op onze nieuwe website: www.lipa-online.org Deze website is in de plaats gekomen van de site die we hadden bij Clubs van HetNet. Na een goede start met zo'n 180 geregistreerde regelmatige bezoekers voerde HetNet zgn. betaalpoortjes in, wat voor de mensen een te grote drempel werd. We hebben nu weer een eigen gratis te bezoeken site. Omdat er tegenwoordig zoveel over Slovenie op internet te vinden is leggen we het accent op onze ver-

eniging met een heleboel links via onze partner van de Startpagina Slovenie. Deze LIPA is een combinatie van het herfst- en winter nummer. Met in iedergeval veel goede voornemens. Wij zijn er weer klaar voor. De LIPA zal weer 4x per jaar verschijnen en u kunt interactief met ons communiceren via onze nieuwe site. De artikelen in de vorige LIPA hebben ook opgeleverd, dat ze in Slovenie worden verspreid bij de in Slovenie wonende Nederlanders en Simone Michielen regelmatig een column voor u schrijft vanuit het Logarska dal. Als opwarmer voor de komende wintervakantie kunt u een bijdrage lezen van de Ski Vereniging Rijnmond, die een aantal locatie's in Slovenie aan een kritische Hollandse kosten-baten analyse heeft onderworpen. Vanaf deze plek willen we Koos van Moosel en Ayman van Bregt hartelijk danken voor zijn kritische beschrijving van Maribor Pohorje, Kobla en Vogel, Kransjka Gora.

Fred Wolsink

Medewerkers:

René Frelüh,
Edy Bevk
Bojan Gorički,
Irena Gabrovšek,
Silva Hage-Škoda,
Franci Ravnikar,
Pascal Kuiper,
Willem Roodlieb,
Alexander Vink,
Andrej Žito
(ambassade)

Eindredactie:

Fred Wolsink

Redactie adres:

Wisselt 75
7021 EH Zelhem
lipa@lipa-online.org

Vormgeving:

Knislow Design
De Geer 7
7021 NR Zelhem
knislow@chello.nl
www.knislow.nl

Drukwerk:

R & M Tiel
info@rmtiel.nl

Oplage:

250 exemplaren
Uit deze uitgave mag niets worden overgenomen, tenzij met bronvermelding
© 1991-2005
(ISSN 0928-8376)

SLOVENIE: EEN STUKJE EX-JOEGOSLAVIË IN DE EU

Bron: Belgische dagblad "Het Volk" van 9 maart 2005

„Noem mij een bekende Sloveen”, vroeg Isztok Stodulka op een terras naast de Ljubljana-river in Ljubljana. „Miss Wonderbra!” riep ik enthousiast. Isztok Stodulka zuchtte. „We hebben nog een lange weg te gaan om ons land binnen de Europese Unie enige bekendheid te geven”, zei hij.

Het was waar. Ik wist niet veel van Slovenië en zijn amper 2 miljoen inwoners. En ik had de neiging het te verwarren met Slovakije, ooit het meer armtierige deel van Tsjecho-Slovakije, en met Slavonië, dat een stuk van Kroatië is en sinds de oorlog in Kosovo een minder goede naam heeft.

Twaalfhonderd kilometer liggen er tussen België en de hoofdstad van Slovenië. De lange autorit naar Ljubljana maakte mij meteen duidelijk dat lange afstanden binnen Europa nog bestaan, dit in tegenstelling tot wat menige Ryan Air-vlucht doet vermoeden. Om dat ten volle

te beseffen volstaat het terug te grijpen naar ietwat oudmodisch vervoer. Zoals mijn 18 jaar oude Mitsubishi Lancer bijvoorbeeld, die met de pedaalen op de mat net de kaap van de 110 kilometer per uur kan bereiken.

Tsjonge, tsjonge, wat konden welstellende Duitsers zich erover opwinden dat ik met een dergelijk vehikel hun autobahnen durfde te berijden. Zeker als ik mij op de rechterrijstrook begaf om een truck voorbij te steken. Want ziet U, die rechterrijstrook die is in Duitsland ALLEEN toegelaten voor BMW's, Mercedessen en Audi's, die zich tegen een

rotvaart naar een volgend levensdoel spoeden. Ik weet niet welk genetisch defect er scheelt aan lui die zich met een BMW X-5 verplaatsen, maar tot driemaal toe ging er in Beieren één tot op 15 centimeter van mijn aftandse achterbumper rijden, ondertussen vol gramschap met zijn koplampen flitsend omdat ik het had aangedurfd een nóg tragere vrachtwagen voorbij te steken: „Uit de weg, Belgischer Üntermensch, met uw versleten stuk blik. Hier sind wir! Sofort wegtreten oder Sie werden erschossen!” In het passeren staken ze zonder uitzondering hun middelvinger omhoog, om dan woedend voorbij te razen, om ergens verderop wat ondergeschikten te gaan onderdrukken.

Stewball, mijn koerspaard

Het was dan ook een hele opluchting met mijn karretje ongeschonden de grens van Slovenië te bereiken. Onderweg had ik mijn autootje Stewball gedoopt, omdat ik Lonnie Donegall op een cassette een liedje hoorde

zingen over een beroemd vooroorlogs racepaard dat „Stewball” heette. Goed, een koerspaard was mijn Japannertje wel niet, maar ik vond het wel iets hebben om met zo'n wrak 5.000 kilometer doorheen Oost-Europa te gaan rijden. Zouden Stewball en zijn bestuurder het eindpunt, in het verre Tallin, in Estland, halen?

De zorgen daarover vielen weg toen ik voorbij de Oostenrijks/Sloveens grens de Karawanken tunnel indook. Vanaf hier waren de auto's kleiner, meer op mensenmaat. Maar het waren er niet minder, want ik had ergens gelezen dat Slovenen evenveel auto's bezitten als Belgen.

De Karawankentunnel is behoorlijk nieuw. Bijna 4 miljard Euro hebben de Slovenen geïnvesteerd in de uitbreiding van hun autowegennetwerk. Allemaal in de aanloop tot de toetreding bij de EU op 1 mei 2004. Hier en daar ontbreekt er nog een stukje, zoals tussen Bled en Kranj, maar ook die hindernis nam ik met onderscheiding en het was dan ook in opperbeste stemming dat ik Ljubljana binnenreed.

Een jonge, oude stad

Nog maar amper ingecheckt in een hotel in de hoofdstad, had ik al spijt van mijn jarenlange onachtzaamheid jegens Slovenië, het enige land van de acht nieuwe Oost-Europese lidstaten, dat kleiner is dan België. Eén aanblik van de hoofdstad volstond om te weten dat ik hier al véél eerder had moeten komen flaneren. Ik arriveerde in het historische deel van Ljubljana dan ook op een gezegend moment, bij valavond op één van die eerste, prille lentedagen, wanneer de lucht nog puur en ongebruikt is en een stoot van positieve energie door een samenleving in zijn geheel gaat. De straten van de oude stad waren vol studenten die plannen maakten voor de komende zomer. Amper had ik honderd meter naast de esplanade langs de smalle

Ljubljanica-rivier gelopen of alle klokkentorens boven de stad barstten in jubelen uit. Er was minder nodig om mijn hart te veroveren. Bij de vele bruggen van de binnenstad stonden boekverkoopers achter hun geïmproviseerde kramen. Aan de standbeelden en fonteinen op de pleinen zaten jongelui samen en zochten zich een nieuw lief, en in de tientallen trendy cafés en restaurantjes van de oude stad maakten obers zich klaar om de stroom bezoekers te ontvangen. In achterafsteegjes snoof ik af en toe een hint van bruinkool. Niet overheersend, maar toch. Ik vond die bruinkoolgeur heerlijk. Het was als het wufte, spaarzaam aangebrachte parfum van een minnares. Wat mij opviel was dat Ljubljana een stad vol lachende mensen was, hier en daar een murme-

lende dronkaard niet te na gesproken. En dus kuierde ik hele avond lang door de maanverzilverde straten, liep duistere portieken in die naar een achterliggend café leidden en kwam later in een andere straat weer te voorschijn om aan een volgende verkenningstocht te beginnen, steeds een oog houdend op de spaarzaam verlichte burcht, hoog boven de stad. Telkens weer kwam ik groepen lachende en pratende jongelui tegen, die zonder veel heisa aan hun uitgangsnacht begonnen. Ze kwamen uit hun studentenkamers en wisten dat de toekomst hen toelachte.

Het historische stadsdeel strekte zich als een smal lint naast de rivier. Hier reden geen auto's en dus was er ook geen lawaai en geen stank. Ik had een stad op mensmaat ontdekt, een kleinere kopie van Heidelberg en een miniatuur-Praag. Een universiteitsstad met 35.000 studenten die vrij bleek van schreeuwende lichtreclame en die tijdens mijn avondlijke wandelingen baadde in het gele schijnsel van lantaarns en uithangborden bij kroegen. Alle uitgangsgelegenheden straalden iets

bijzonders uit. In elke etalage herkende ik iets gesofisticeerd of artistiek. Iets waarover was nagedacht, zoals, euh, ook de stickers van kredietkaarten op de glazen deuren bewezen.

Liever Engels

Het is precies die bescheidenheid die aan Ljubljana zijn grootste charme verleent. Overal ter wereld zegt de hoofdstad het meest over een land en zijn bewoners -Brussel zegt meer over de Belgen dan een hele encyclopedie- en deze hoofdstad vertelde me dat de Slovenen tevreden waren met leven en hun barokke hoofdstad. Dat mocht ook wel, want hun land had na het uiteenvallen van Joegoslavië niet slecht geboerd. Dat zorgde voor een zelfbewustheid: „Wij zijn het welvarendste van alle Oost-Europese nieuwkomers bij de EU”, zei Isztok Stodulka op het terras van de Kavarna Plocnik. Hij gaf les in een lagere school aan de rand van de stad. Het goede weer had hem tot een terrasje verleid. We raakten aan de praat toen hij mij in het Engels een glas bier hoorde bestellen. Zoals vele Slovenen sprak Isztok Stodulka uitstekend Engels. Het is de tweede

taal in Slovenië, wat menigszins verbaasde, zo dicht bij Oostenrijk en Duitsland. Maar aan de Duitsers kleefden hier nog wat nare WOII-herinneringen (of misschien de reeds aangehaalde BMW-X5-ervaringen, wie weet?) en het leek erop of de Slovenen de taal van Goethe alleen wilden spreken als ze niet anders konden. Conversaties met buitenlanders werden steevast in het Engels aangeknoopt.

Halve prijs

Ik vroeg Isztok Stodulka of hij op 1 mei, de dag van de aansluiting van mijn land bij de EU, een fles uitstekende Sloveens witte wijn zou openen. Hij fronste zijn borstelige wenkbrauwen en haalde de schouders op: „Ach, het is fijn dat we bij de club horen, maar ik lig er niet echt wakker van” antwoordde hij. „Ik denk ook niet dat er voor ons veel zal veranderen. Slovenië is een modelleerling. We willen per se bij de EU omdat we uit die onstabiele Balkanregio weg willen. Om dezelfde reden hebben we in 1991 onze onafhankelijk uitgeroepen.” Het was waar: Slovenië was ook in ex-Joegoslavië een buitenbeentje. Het was de welvarendste regio

onder maarschalk Tito en op de korte 10-daagse onafhankelijkheidsoorlog na was het geheel buiten het verscheurende Joegoslavi-sche conflict gebleven. Meester Stodulka vertrouwde mij toe dat hij goed 1.000 Euro per maand verdiende. Hij hoopte dat de EU er zou voor zorgen dat zijn wedde opliep, maar hij maakte zich weinig illusies: „Eerder zullen de prijzen omhoog gaan.”

Het volgende half uur brachten we door met prijzen in Slovenië en België te vergelijken. Hier de belangrijkste: een glas bier kost in Ljubljana ongeveer anderhalve Euro, maar je krijgt er dan wel een halve liter uitstekend

gerstenat voor, wat mij op het terras van de Kavarna Plocnik de aha-erlebnis opleverde dat ik aan halve prijs dronk. De rest van de avond zag er opeens beloftevol uit. Enfin, nadat later ik ook nog eens de winkel-etalages in de stad had afgedweild en de prijzen van

hemden, brood, schoenen, fast food-maaltijden, onozele postuurkes en boeken had afgepunt, kwam ik tot de conclusie dat het leven hier zowat een vierde goedkoper was dan in België. Ik nam afscheid van Isztok Stodulka. Hij gaf mij een klauw met de omvang van een berenpoot en wenste mij goede reis in zijn land. „Dank U, ik ben er nu al zeker van dat ik mij hier zal amuseren.”

„Na svidenje!”

„Cheh!”

„Pardon?”

„Nasta Cheh, de midden-velder van Club Brugge!

Zie je wel dat ik nóg een bekende Sloveen ken.”

Meer „pree”!

De volgende dag bezocht ik de burcht en dwaalde nog een tijdje zeer tevreden met het leven in het algemeen door de oude stad. Tijdens de middag bereikten mij achter een koffie op het terras van de Cutty Sark echter veront-rustende geluiden, die van bij het Congresplein leken de komen. Het geluid van fluitjes en megafoons, die overal ter wereld het in actie komen van de vakbonden aankondigen!

Ik rekende snel af -, „There you go, honey”, zei de bevallige kelnerin- en spoedde mij naar het plein. Getooid met rode baseballpetjes en gehuld in plasticzakken met uitsparingen voor armen en hoofd, blies de socialistische vakbond verzamelen voor het parlement. Het was een beschaafde betoging, met toespraken van op een podium, zonder voetzoekers. Aan de slogans te zien begreep ik dat het over Europa ging en over het beleid van de regering, want iemand had een groot bord bij waarop een slak in rechte lijn naar beneden kroop,

wat de Sloveense economie moest voorstellen. Maar voor de rest begreep ik er geen jota van.

„Wat staat er op dat grootste spandoek?“, vroeg ik aan één van de in een rode vuilniszak gebulde omstaanders.

„Wij willen meer loon!“, vertaalde hij prompt.

Geschraagd door dit nobele streven achtte ik Slovenië meer dan rijp om bij de Unie toe te treden, wandelde nog eenmaal langs de met treurwilgen afgeboorde Ljubljanca-rivier en verliet met spijt in het hart de hoofdstad, om oostwaarts, in de richting van Hongarije te rijden.

Het ideale stadje

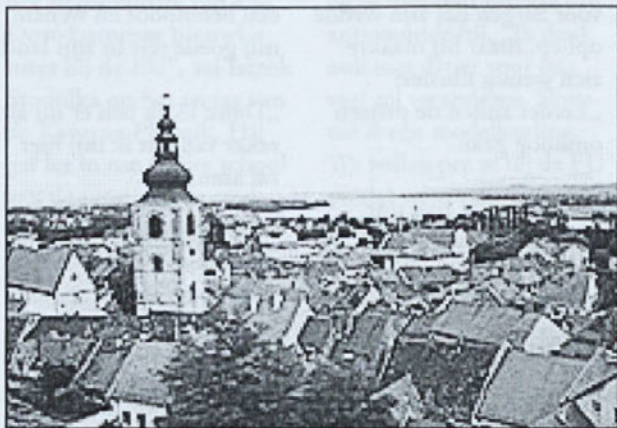
Spoedig reed ik over gloednieuwe autostrades, afgelijnd met uitstekende bewegwijzering. De autoweg slingerde door met bos overdekte bergen. De helft van Slovenië is bedekt met bossen, waarin zich nog beren, wolven en wilde varkens schuil houden (deze laatste verwant met de harde kern van FC Antwerp). Twintig kilometer voor Maribor nam ik de afrit naar Ptuj,

een stadje waarvan de naam uitspreekt alsof je een kersenpit uitspuwt. Op weg daarheen reed ik tot mijn stomme verbazing voorbij aan een wegwijzer met de naam „Jeruzalem“. Dat betekende dat je langs hier vroeg of laat in de Heilige Stad aankwam, zo redeneerde ik. Dat bleek ook het geval: meer dan 800 jaar geleden passeerden de Kruisvaarders hier, toen ze naar Palestina opmarcheerden.

De streek rond Maribor en Ptuj is Slovenië's voornaamste wijnbouwregio. Dat was al zo sinds Romeinse tijden, en de Slovenen drinken sindsdien onversaagd verder. Gemiddeld slaan ze per jaar 40 liter wijn per hoofd achterover. Zuigelingen en demente bejaarden

inbegrepen is dat zeer verdienstelijk. Maar ook begrijpelijk, want hun witte wijn is werkelijk van prima kwaliteit. Niet voor niets luidt de eerste zin van het Sloveense volkslied dan ook: „Prijeteli obrodile so trte vince nam sladko!“ (Vrienden, de ranken hebben zoete wijn voor ons geproduceerd.)

Ptuj zelf is een alleraardigst historisch stadje, vol stoere huizen uit de 17de, 18de en 19de eeuw, aan de voet van een 15de-eeuwse burcht. Zelfs de Turken konden het nooit veroveren. Aan de rand van het stadje zag ik twee ooievaars op een enorm nest van takken, bovenop een telefoonpaal. Ze keken rustig naar het voorbijrijdende verkeer en gaven geen krimp toen ik onder hun paal ging staan om

Ptuj

hen te fotograferen.

Ik nam mijn intrek in het aantrekkelijke hotel Mitra (vanwege de receptiöniste) en begon aan een korte verkenning. Al gauw verzeilde ik in de burcht, die in één van de tientallen zalen de grootste collectie Turkse portretten ter wereld herbergt. Ik was er de enige bezoeker en op mijn rondgang werd ik vergezeld door de vriendelijke huisbewaarder, die toch niets anders te doen had. In een zaal waar tientallen schilderijen van ongezond uitzijende edelen hingen, vertelde hij me dat hij 20 jaar als schrijnwerker in München had gewerkt.

„Hoe was dat?”

„Toen ik op weg naar Duitsland met de trein Italië binnenreed, mocht ik niet in mijn slaapcouchet, ook al was dat gereserveerd. Ik was maar iemand uit een Balkanland, begrijp je? Ze lieten me de hele nacht op mijn koffer voor het toilet zitten, zodat ik telkens moest rechtstaan en plaatsmaken als er iemand zo nodig moest.”

„Denk je dat er veel zal veranderen als jullie bij de EU komen?”

„Bwa, we moeten ons geen illusies maken”, mompelde de huisbewaarder. „Er zal meer competitie komen en dus onvermijdelijk ook meer stress. Ik weet niet hoe de toekomst van mijn kinderen er zal uitzien, maar ik neem aan dat U dat ook niet weet. Maar goed, het loopt wel los. We zijn tenslotte altijd al meer op West-Europa gefocust geweest dan de rest van het oude Joegoslavië. Al blijf ik het jammer vinden dat we niet als Joegoslavië tot de EU kunnen toetreden. Dán hadden we iets kunnen afdwingen. Nu zijn we daarvoor te klein. Maar ja, die droom hebben we zelf kapot gemaakt.”

Ik nam afscheid. „Goede reis en wel thuis” zei de huisbewaarder. Ik vond hem een aardige man.

Op het plein voor het stadhuis kocht ik een ijsje: vanille en chocolade. „U met dit ook eens proeven”, zei de rondborstige verkoopster, toen ze hoorde dat ik een buitenlander was. „Rum-punch!” En ze gaf me gratis een bol extra. Ik begon er ernstig over na te denken om in dit dorp mijn carrière af te sluiten en er een cafeetje of een

pensionnetje te beginnen. Want Ptuj in de lente, dat was één van de aantrekkelijkste pleisterplaatsen die ik ooit had gezien. Dit benaderde het perfect dorp. Bill Bryson's „Amalgam” waarnaar hij op zoek is in Notes of a Big Country.

In de hoofdstraat telde ik een tiental kleine cafeetjes allemaal even smaakvol ingericht en toch allen verschillend. Eén ervan heette zeer vooruitziend Café Euro. Tussen al die kroegjes stond mijn roodgeschilderd neo-klassiek hotel en waren er een paar boerse woonhuizen en doodgewone winkeltjes. Bij het gekasseide dorpsplein trof ik een 18de-eeuws theater, verderop was een cinéma en aan de rivier de Drava lag een restaurant waar ze geweldige klaargemaakte vissen serveerden die ze rechtstreeks uit de Drava schepten. De kelners waren er één en al niet-commerciële vriendelijkheid en maakten Byzantijnse buigingen bij zelfs de kleinste tip. Ik probeerde mij voor te stellen hoe zo'n perfect stadje -in Ptuj wonen 19.500 zielen- er bij ons zou uitzien. Waarschijnlijk met bankfilialen in de plaats van de cafés.

In vino veritas

De weg tussen Ptuj en Maribor loopt door glooiende wijngaarden. Oost-Slovenië is minder welvarend dan de westkant van het land, met de haven van Koper aan de Adriatische kust en de investeringsgordel rond de hoofdstad. Hier is 18 procent van de bevolking werkloos, tegenover 11 % in de rest van het land. In een regio die het vooral moet hebben van één product -wijn- kijken de inwoners met veel meer argwaan naar het EU-lidmaatschap.

De Sloveense wijn is een beetje te duur voor de export, maar als straks de grens met de Unie wegvalt, is het ook gedaan met het heffen van hoge

importtaksen om goedkope buitenlandse wijnen buiten te houden. De Sloveense wijnbouwers vrezen dan ook dat ze gaan overspoeld worden door een Europese wijnplas en dat ze met EU-wetgeving te maken gaan krijgen waarvan ze nu het bestaan niet eens vermoeden.

„De rijke Oostenrijkers zullen ons opkopen. En dan mogen we als loonslaven in hun dienst werken”, vertelde er mij eentje op een terras in Maribor. Zijn naam was Slavko Weiss. Hij scheen ervan uit te gaan dat wij, Belgen, en bij uitbreiding de rest van West-Europa, zijn wijn nooit zouden willen importeren, omdat hij uit de markt zou gebonjourd worden door Franse en Italiaanse wijnen. Hij keek

somber voor zich uit: „En dan blijven wij met al onze wijn zitten.”

„Daartegenover staat dat jullie hem dan allemaal zelf kunnen opdrinken”, opperde ik, in een poging hem op te vrolijken.

„Hm, zo had ik het nog niet bekeken”, zei hij en hij bestelde nog twee glazen.

Deze reportage kwam tot stand met medewerking van Vlamingen in de Wereld.

NIEUWE WEBSITE

Een paar jaar geleden hadden we een website via Clubs van HetNet. Dit was voor ons en u op dat moment een goede en goedkope oplossing.

Maar nadat HetNet betaalpoortjes ging invoeren, daalde het aantal bezoekers helaas met rasse schreden.

We hebben even gezocht, maar nu een goede oplossing gevonden om u opnieuw interactief van dienst te zijn. Ga maar eens naar:

www.lipa-online.org

Laat iets van u horen, geef een reactie en meldt u aan voor de gratis digitale Nieuwsbrief.

De Slovenski dan van 24 april 2005 begon om 12 uur met de mis, gecelebreerd door pastoor Rijk en uiteraard opgeluisterd door ons koor Zvon. Er waren wel niet erg veel misbezoekers, maar daarom was de beleving van de aanwezigen niet minder intens.

Onze dirigent Ton verrichtte op deze dag weer het wonder van bilocatie, direct na de mis snelde hij naar zijn superkoor in Venray. De feestzaal vulde zich (na die mis, dus) langzaam met een behoorlijk aantal vrolijke mensen. Toen onze dirigent Ton om half vijf weer terug was, werd het tijd voor ons optreden. Wij werden door onze vrienden van Slomšek uit België afgewisseld. Machtig, dank voor jullie mooie bijdrage aan de feestvreugde.

Ook onze dansgroep Folklorina Skupina verhoogde de stemming met haar oude volksdansen. Er zijn er bij die ik vijftig jaar geleden met mijn zus al danste. (Vijftig jaar jonger dus ook, dat waren tijden!) Het trio Doslavot, kranig geleid door de bekende vertolker van Sloveense volkszang Slavko, verbaasde ons weer door het jeugdige vuur waarmee het zijn liedjes ten gehore bracht! Het was een gezellige bijeenkomst met de Sloveense versnaperingen: čevapčiči, klobase en slivovic, die de stemming verhoogden. Door vele koorleden werd hard gewerkt bij de bediening, in de keuken, aan de loterij en aan de kassa. Speciaal noemen moeten we de onvermoeide vuurtjesstoker Rudie, heer van de čevapčiči. Het was een genoegen om kennis te maken met Andrej Žitko, de opgewekte en echt geïnteresseerde vertegenwoordiger van de Sloveense ambassade. De journaliste, Milena Mulders, zette hier haar activiteiten voort, om gegevens te vergaren over de migratie van de Slovenen in Limburg. Wanneer verschijnt je boek, Milena?

Edy Bevk

De discussie over normen en waarden wordt niet alleen in Nederland gevoerd. Ook in andere Europese landen vragen burgers zich af hoe ze met elkaar om moeten gaan, wat hen irriteert en wat ze bindt. Zestienmiljoenen.nl publiceert in samenwerking met dagblad "SpitS" een reeks artikelen over waarden en normen in Europa. Deze week een artikel over Slovenië, waar de arbeidsethos een beetje ouderwets Nederlands aandoet.

Normen en waarden zijn in Slovenië vooral een zaak van retoriek. Een mooi gespreksonderwerp, maar meer ook niet. Totdat het plan om in de hoofdstad Ljubljana een grote moskee te bouwen bekend werd.

Het nieuws leidde tot een heftig debat. Een groot deel van de bevolking, vooral de rechtse oppositiepartijen, kwam in het geweer. Een moskee past niet in de Sloveense religieuze cultuur, was de klacht. Met de moskee zou

het islamitische terrorisme het land binnen dringen, werd gevreesd.

Slovenië mag dan wel tot de Balkan behoren, het is wel het uiterste westerse deel ervan. Niet zonder trots stellen de Slovenen vast dat zij in de beginjaren negentig de start gaven tot de ontmanteling van de Joegoslavische federatie. Daarmee gaven de Slovenen tevens aan dat ze graag bij Europa willen horen. Die moskee zal er zeker komen. De islamitische invloed is echter vooralsnog gering.

Ljubljana blijft westers ogen. Vooral dank zij de grootste architect van het land, Jozef Plecnik (1872-1957), die de hoofdstad een groots aanzien heeft gegeven: parken, brede boulevards en statige gebouwen in neoklassieke stijl. Noem ze maar de calvinisten van de Balkan. Religieus klopt het niet - driekwart van de twee miljoen Slovenen is katholiek - maar de waarde die aan hard werken, discipline en zuinigheid wordt gehecht, doet een beetje ouderwets Nederlands aan. Net als de bijdrage van het land aan het Eurovisie Songfestival ('May I have your votes Ljubljana...') steevast doet denken aan een Zweedse inzending van een jaar of wat geleden.

Ze zijn bereid te investeren in een betere toekomst. Al zijn de inwoners van het land, dat wordt begrensd door Oostenrijk, Italië, Hongarije en Kroatië, niet zo dat ze daarvoor grote risico's nemen: ze nemen niet zo makkelijk een lening van een bank. Vreemdelingen rammelen niet massaal aan de poorten van het land, dat door

de beperkte toegang tot de zee ook in het verleden weinig immigratie kende. Serviërs en Bosniërs vormen een minderheid van enige tienduizenden. Het zijn officieren en soldaten van het Joegoslavische volksleger die in Slovenië waren gestationeerd en er zijn gebleven. Nu zijn ze stateloos. Het zijn de problemen van veel Oost-Europese landen die zich van hun Grote Broer hebben losgemaakt. De procedures om hun alsnog de Sloveense nationaliteit te geven zijn nog steeds niet geregeld.

Dat ging vlotter voor de Jamaicaanse topatlete Merlene Ottey, die na een dopingaffaire in onmin leefde met de autoriteiten van haar land, toevlucht zocht bij een Sloveense atletiekcoach en onmiddellijk een paspoort kreeg. Een handelwijze die ook in Midden- en West-Europa niet onbekend is. The Bronze Queen, zoals haar bijnaam luidt, was meer dan welkom. In Slovenië kan een vrouw van de wereld niet snel genoeg een paspoort krijgen.

SLOVENIE: *vervoer en logistiek*

WEGEN Slovenië heeft 20.128 km aan wegen. Deze zijn goed onderhouden.

SPOORWEGEN Er ligt ongeveer 1.225 km spoorweg in Slovenië waarvan ongeveer 500 km geëlektrificeerd.

HAVENS De belangrijkste haven is Koper, die van belang is voor Oostenrijk, Zuid-Duitsland en Centraal-Europa.

LUCHTHAVENS Slovenië heeft dertien luchthavens, waarvan drie internationaal. De nationale luchtvaartmaatschappij is Adria Airways.

Het ministerie van Transport is verantwoordelijk voor de voorbereiding, monitoring en implementatie van

het transportbeleid, nationale programma's en internationale samenwerking op het gebied van maritiem transport, luchtvaart en binnenlands vervoer over het water en de weg. Het ministerie is opgedeeld in een aantal departementen: 'Office for International Relations, Office for Roads, Office Maritime Transport en het Office for Civil Aviation'. De diverse departementen geven uitgebreid informatie over de diverse branches, beleid, wetgeving en nuttige adressen.

STATISTIEK
Statistische informatie over de sector is beschikbaar op de website:

www.unece.org/trans/welcome.html

SLOWFOOD IN DE SLACHTMAAND

Simone Michielen is getrouwd met Nol en heeft samen met hem en hun twee honden 4 jaar in Spanje gewoond. Ondanks dat ze nog nooit in Slovenië geweest waren, zijn ze in november 2004 naar een klein dorp in het Savinjska Dolina verhuisd. Ze wonen in een huis uit 1903 dat ze aan het opknappen zijn. Vanaf nu zal zij iedere uitgave van Lipa iets schrijven over hun belevenissen.

Sinds we in Slovenië wonen eten we meer vlees dan ooit. We waren er al gek op, maar met minder dan 3 soorten op tafel lijkt een Sloveen toch eigenlijk geen genoeg te nemen. Behalve bij de slager hebben onze dorpsgenoten vaak zelf een varken bij het huis en vlees wordt ook direct bij de boer verkocht. Wij Nederlanders zijn er niet echt aan gewend een beest eerst in de ogen te hebben gekeken voordat het wordt geslacht of bloed te zien dat onder de schuurdeuren wegstroomt. Een confrontatie met een varken dat uit de stal gesleurd wordt in deze maand om uiteindelijk in de worst terecht te komen zorgt dan ook voor minimaal één vegetarische maaltijd bij ons thuis.

Ondanks deze gevoeligheid hebben dierenactivisten me nooit echt aangesproken. Wat mij betreft vaak veganisten op plastic sandalen die ervoor proberen te zorgen dat je je schuldig voelt terwijl je geniet van je stukje vlees. Maar toch. Misschien is het wel gewoon lekkerder als het ei dat je eet komt van een kip die iets meer ruimte heeft dan de 45 cm in een legbatterij, waardoor zij

niet eens haar vleugels eens lekker kan uitslaan. Of als het vlees de tijd heeft gekregen smaak te krijgen, in plaats van binnen 6 weken door een plofkip bij elkaar gevreten wordt. Misschien is het vlees van een kalf uit een kist of van een met krachtvoer opgefokt varken in een donkere stal met nauwelijks ruimte om te bewegen wel veel minder smaakvol. Vooral als dit beest ook nog eens duizenden kilometers wordt vervoerd om ergens anders voor een dubbeltje minder geslacht te worden. Iemand zei me laatst dat deze dieren niet beter weten. Maar waarom maken we ons dan wel zo druk als kleine kinderen jaren opgesloten zitten in een kelder of kast en mishandeld worden? Die weten toch ook niet beter?

Als veel mensen (vooral mannen...) al moeite hebben met de castratie van hun hond of kat, moet je er toch helemaal niet aan denken dat jonge mannelijke biggetjes zonder enige vorm van verdoving dit lot moeten ondergaan? Dat moet elke man bij het eten van zijn karbonaadjie toch een wat onprettig onderbuik gevoel geven! AU!

Laatst waren we in de buurt van Kobarid, waar we hoorden van de mogelijkheid om geitenvlees te kopen bij een boer. Wij dachten aan keurig verpakte koteletjes of bout, maar het bleek toch wat ingewikkelder. Er werd ons meteen duidelijk gemaakt dat er alleen een hele geit kon worden gekocht, die we dan dinsdagavond (geportioneerd) konden ophalen. Dat sprak ons wel aan, alleen toen ons gevraagd werd hoeveel

kilo de geit moest zijn realiseerden we ons dat het beest 's maandags nog gewoon rondliep in een alpenwei! Toen we onze (liefst onherkenbaar geworden) geit op kwamen halen, bleek dat het portioneren even niet gelukt was. De hele geit dus maar achter in de auto. Gelukkig was de kop en huid wel verwijderd, anders had ik er denk ik nooit meer een hap van gegeten. Want terwijl ik graag wil dat alles op natuurlijke wijze verloopt, wil ik liever geen direkte herkenning. Na wat heen en weer gebel door onze leverancier bleek dat onze tijdelijke huisbaas het beest wel verder wilde verwerken. Wij wilden ons gepast terugtrekken, maar helaas. Zelfgemaakte wijn op tafel, een stapel diepvrieszakken, een scherp mes en dus de geit. Oef. Inmiddels hebben we ons over onze pietluttige gevoelens heen gezet en al genoten van heerlijke saté kamping en

een tapa van stukjes geit met knoflook en Spaanse peper. De geit ligt absoluut onherkenbaar in de vriezer en de organen zijn inmiddels verorberd door onze honden. Alle sporen zijn gewist en we weten zeker dat we vlees eten van een beest dat goed behandeld is. Slowfood dus.

Reageren? michielenvet@volja.net

GROETJES, VRIENDEN VAN SLOVENIE!

Sem Andreja Valcl in vam pišem iz Maribora, drugega največjega mesta naše majhne deželice Slovenije, ki leži na sončni strani Alp. Ali kot zelo radi pojmujejo na tem koncu, je Maribor prestolnica Štajerske, ki nas bogati s 750 let staro kulturo in raznoliko pokrajino.

Stara sem 33 let in že več kot leto in pol simpatiziram z deželo, ki sem jo prvič spoznala, ko mi je bilo 5 let. Nizozemsko. Seveda mi od prvega obiska ni ostalo veliko spominov, razen nekaj starih fotografij čudovitega mlina na veter, ki smo ga posneli kar med vožnjo po avtocesti. Za razliko od prvega kratkega »sprehoda« skozi del Nizozemske pa me

veliko več prijetnih spominov veže na lanskoletno nekajdnevno pohajkovanje skozi Amsterdam in okolico in tako kar kliče po nekaj ponovitvah, ki bi jih rada doživela tudi kot kolesarske pustolovščine skozi prečudovite ravnice rožnatih polj. Kot ekonomist sem zaposlena v računovodstvu turistične agencije Sonček, vendar v primerjavi s sodelavci, ki popotnike peljejo na različna zanimiva mesta, sama ne potujem tako pogosto, kot bi si velikokrat zaželela, saj me narava dela na žalost potrebuje bolj ali manj le na stacionarnem delovnem mestu. Vendar me toliko bolj, kolikor me služba veže na delo s papirji in računalnikom, v prostem času zanima delo z ljudmi in

naravo. Moji sentimentalnosti gre tako najverjetneje pripisati ljubezen do glasbe in narave, ki me spremljata že od malih nog. Po letih petja v pevskih zborih sem že skoraj veteran, saj me petje navdušuje in bogati že od 7. leta. Petja se seveda poslužujem tudi v trenutkih, ko igram »baby sitter« bratovima fantku in punčki, ki vneto vsrkavata vsako neumnost iz moje razigranosti. Nekajletno sodelovanje na opernih odrih pa mi je dalo neverjeten zagon in željo, obuditi občutke iz časa udeleževanja v študentskem zboru, kjer sem prepevala že kot najmlajša, pravzaprav še zelo »zelena« srednješolka. V upanju, da tudi ostala večina bivših pevcev Akademskega pevskega zbora Maribor (v svojem 40 letnem delovanju je zbor velikokrat posegel po najvišjih mednarodnih priznanjih) pogreša petje in druženje, bomo jeseni »pevske veterani« tako ponovno sedli skupaj in ob vsakdanjem delu in pomanjkanju prostega časa združili naše glasove ter pokazali mladim, da se še ne damo. Ljubezen do narave pa je v meni zbudila tisti del avanturista, ki se podaja v planine in raziskuje ter uživa v drobnih trenutkih miru in preprostosti, kateri velikokrat prebudijo del pesniškega navdiha. Nekaj let nazaj, sem zaključila šolanje za planinskega vodnika in se pridružila Planinskemu društvu Jakoba Aljaža, ki nosi ime po dovškem župniku Jakobu Aljažu, ki je dal postaviti Aljažev stolp na vrhu Triglava, hkrati pa Aljažev dom v Vratih in Triglavski dom na Kredarici, kar je vsekakor vplivalo na spremembo zgodovine oz. razvoj planinstva v Sloveniji. Seveda kot ljubitelj narave zavzemam misel, da je potrebno naše okolje čuvati ne samo za nas, pač pa tudi

še za naše zanamce, zato se zanimam tudi za šolanje za Varuha gorske narave, ki ga organizira Planinska zveza Slovenije (PZS) in tako kot Gorska straža (GS), ki je že od l. 1954 prisotna v planinskih krogih, širi pomen vzgoje državljanov k pravilnemu odnosu do narave in s tem preprečiti pustošenje narodnih parkov. S tem želim tudi sama vsaj nekoliko pripomoči k ozaveščanju ljudi glede pomembnosti ohranitve našega naravnega okolja in sodelovanja vsakega posameznika, saj ponavadi ravno velike stvari slonijo na posamezniku.

Tako. V nekaj kratkih besedah sem želela predstaviti sebe in svojo željo po sodelovanju; željo, da vam, prijatelji Slovenije, leto poskusim predstaviti in približati (takšno, kot jo vidim v svojih mavričnih posnetkih) s kakšnim člankom in hkrati vabilom za odkrivanje narave, ki se je žal, še sami velikokrat ne zavedamo in ne znamo ceniti.

Groetjes uit sLOVEnie!
Andreja B. Valcl

VERGANKELIJKHEID

Herfst. Het is herfst. Er rijmt geen enkel woord op herfst. Probeer maar. Lukt niet. Wel op lente: rente. En op zomer: dromer. Zelfs op winter: sinter (klaas moet je er bijdenken.) Herfst is voor mij het seizoen van de Grote Depressie, een seizoen waaraan geen vrolijkheid te beleven valt, waarin niks lukt, niks spoort en niks rijmt.

Herfst is het seizoen van de vergankelijkheid. Het is afgelopen met de lol, met het zonnige leven, de dood staat voor de deur. De duisternis valt vroeg in. Pats! Geen aangenaam zonnetje en tot tien, elf uur buiten op een bankje zitten in opperste gelukzaligheid. Nee, je moet stoken om warm te blijven, een dikke trui aan om weerstand te bieden tegen een gure, ongewenste wind.

Je wordt door koude mistflarden omgeven, ze ogen als naargeestige, schimmige mysterieuze figuren die je komen halen en wegrukken uit je ooit zo zonnige bestaan.

Bij één op de tien mensen slaat een diep soort mistroostigheid toe tijdens de herfst. Die mensen, zoals ik, zien het echt niet meer zitten; dat is geen aanstellerij, maar een heus probleem. De nacht die volgens ons zowat vierentwintig uur duurt is een weerspiegeling van ons gitzwarte gemoed. Herfst is als een nevelig spinnenweb. Wij, de somberaars, zitten gevangen in het rag, De draden voelen als roestige staalkabels die ons in een wurggreep houden.

De herfst is het toppunt van spot en tragiek. Want als de zon schijnt, dan blijven de mensen binnen, want buiten is het immers

koud. De zon lijkt dus aan een volstrekt nutteloze missie begonnen: wel schijnen, maar voor de kat zijn viool; Zo ervaren wij, herfst- en winterdepressievelingen, dat.

Volgens René Diekstra en andere psychologen lijken mensen op dieren. De één een beetje meer dan de ander. Dieren zijn erg actief als het licht is. Lekker voortplanten, heen en weer trekken, kwekken en brullen, ploempie in, ploempie uit, maar als het licht verdwijnt, dan vergaat hen de lust. Sommige dieren vinden het dan zwaar waardeloos allemaal en kruipen onder een berg pruttel om de wereld een paar maanden niet te hoeven meemaken. Ze gaan in winterslaap, er valt verder toch niets te doen, hooguit een beetje depressief worden, nee dan maar lekker pitten, nietwaar?

Licht bepaalt hun humeur en drang om actief te zijn. Op ongeveer dezelfde manier ervaren mensen die van hun à propos zijn het gebrek aan daglicht. Geen licht, geen leven, zullen we maar zeggen. Maar onze

maatschappij verbiedt dat we de deur totdat de lente aanbreekt op slot doen en maandenlang gaan maf-fen. Niks ervan! Er moet gewerkt worden, brood op de plank, hou op met die aanstellerij zeg!

Maar het is geen aanstellerij, zoals ik al zei. En naarmate wij zwartgaligen ons meer en meer verplicht voelen om toch maar vooral in het gareel te lopen en de dag in te vullen met allerlei opdrachten en taakjes, zien we het steeds minder zitten, want we verdoen al

onze energie, terwijl we er maar zo weinig van hebben. Zelig hè?

Een andere reden waarom wij zielepieten tijdens de herfst in tamelijk onstabiel vaarwater geraken is het gebrek aan Het Vrijheidsgevoel. In de lente en zomer ben je vaker buiten. Je zit op het terras, je kletst wat langs de lijn op het voetbalveld, je rent door de natuur, je voelt je vrij. Juist dat laatste is heel belangrijk; een gevoel van ruimtelijke vrijheid. Wij mensen hebben dat nodig. Maar als die ruimte ontbreekt, gaan we ons een tikkeltje opgesloten voelen. En dat gebeurt tijdens de herfst. Je zit binnen. Veel te veel. En daar word je een beetje benauwd van, de meeste mensen hebben dat zelf niet zo in de gaten, het speelt niet echt in hun bewustzijn, maar wij, angstige lange-nachten-vrezers, wij wel.

Daarom dacht ik onlangs: "Kom, wij gaan een paar daagjes naar Slovenië. Daar voel je je vrij, er is ruimte. Even de nazomerse bosgeur opsnuiven. Het woelwater van Soca en Sava aanschouwen, een bergje beklimmen, merlotje en pivootje

drinken en ach als je daarna thuiskomt kun je de kille doodse herfst in de Nederlanden wat makkelijker weerstaan wellicht." Ik ging vol goeie moed, maar amper in Slovenië of daar brak de pleuris uit, man, wat een takkeweer. Eén bonk druilerigheid afgewisseld met een stortvloed aan regenbuien. Kou. Gure wind. Om mij te pesten.

Ik dronk in Radovljica een fors glas sadjevec, niet omdat ik dat lekker vind, maar om me als desperado geheel en al over te geven aan een allesomvattend gevoel van fatalisme. Ik pakte de krant die ik van thuis meegenomen had. Ik sloeg zomaar, achteloos, een bladzijde open en las geheel toevallig een stukje uit een vraaggesprek met psycholoog E. Seydel, die stelde: 'De herfst is een tijd van bezinning. Want zoals de natuur zich bloot geeft en na de winter weer opnieuw gaat leven, zo kan ook de mens zijn geheimen onthullen en op een nieuwe manier tegen zichzelf en anderen aankijken.' Tja, maar eerst even doodgaan...

René Frelüh

REISVERSLAG VAN SKI VERENIGING RIJNMOND

*Slovenië .. een reisverslag in dit
(nog) onbekende wintersportland*

*Door Ayman van Bregt en Koos van Moesel,
beide namens Ski Vereniging Rijnmond*

27 FEBRUARI

We vertrekken om 10.15 vanaf Schiphol. 1120 km vliegen later landen we om 12.00 uur in Ljubljana. De vlucht ging in een Canadair, een 48-persoons straalvliegtuig, lekker knus en veel stoelen vrij dus comfortabel met een broodje, koffie en fris op weg naar een (nog) onbekende winterbestemming.

Aangekomen in Slovenië gaat het snel. De bagage was in no time op de loopband dus even later zaten we in een prima huurauto van Europcar richting de Elan skifabriek in Begunje. Na een half uur rijden door een prachtig besneeuwd landschap kwamen we aan in Begunje. Eerst een rondleiding door de fabriek waar we helaas geen foto's mochten maken maar wel een

blik mochten werpen op het productieproces. De diverse fases van het maken van de houten kern, het inleggen van het belag tot aan het vernissen van de toplaag. De productie van een paar topski's duurt 1,5 uur. Elan is 1 van de grotere skifabrikanten met ongeveer 15% marktaandeel op de wereldmarkt.

Ze produceren per jaar zo'n 500.000 ski's waarvan 200.000 voor andere merken. Dit alles wordt gerealiseerd met zo'n 400 mensen in de productie. De toplijn zijn ski's volgens het fusion-principe waarbij de binding flexibel heen en weer kan bewegen ten opzichte van de ski. Komend jaar is de ontwikkeling van fusion-pro gerealiseerd waarbij de hak van de binding vastgezet is aan de

fusionplaat. Van Leon (de PR man van Elan) krijgen we 4 paar nieuwe ski's mee die volgend seizoen in de winkels liggen. We krijgen 2 paar Slalom ski's mee en een allround ski en een skicross ski. Twee hiervan zijn volgens het nieuwste Fusion Pro systeem gemaakt. Hierbij staat de achterkant van de binding in verbinding met de fusionplaat voor een betere controle bij hogere snelheden en meer vermogen om de kanten te benutten. We gaan het wel ervaren! Over de ervaringen op deze Elan ski's is meer te lezen in ons testverslag, ook op www.skiverenigingrijnmond.nl te vinden.

Over de schone en goede snelweg passeren we 4 tolstations waar we zo'n 5 euro betalen in totaal. De benzine is hier ook beduidend goedkoper, zo'n 0,80 eurocent. Na een rit van zo'n 2,5 uur van Begunje naar Maribor kwamen we aan in Pension Martin. Pension Martin ligt op zo'n 1000 meter aan de piste waar men tot 21.00 kan avondsken over een lengte van 7 km met een

fantastische sneeuwlaag en nog mooier panorama. Richting de stad Maribor die als een zee van lichtjes onder aan de berg ligt. Het avondeten is meer dan voldoende en smakelijk en de prijzen van bijvoorbeeld een biertje zijn erg laag ten opzichte van andere landen waar veel Nederlanders hun wintersportvakantie door brengen. We betalen voor een erg smakelijk Sloveens biertje van 0,5 lt bier maar 1 euro 80. Behalve bier zijn ook de prijzen van frisdrank en wijn laag. Buiten is het mistig en het sneeuwt een beetje als we nog even in het donker de omgeving van het pension verkennen. De avondpiste van 7 kilometer is verlicht en er wordt behoorlijk gebruik van gemaakt.

28 FEBRUARI

Onze gids voor Maribor, Primož verwelkomt ons en we krijgen wat achtergrondinformatie over het gebied. Vandaag is het mistig en aangezien de voorspellingen voor maandag zeer goed zijn besluiten we op maandag de uitgebreide toer te doen. Het is

mistig vanmorgen en we beginnen erg rustig vanwege het beperkte zicht. De pistes zijn goed met genoeg sneeuw voor de eerste afdalingen. Naarmate we lager komen wordt het zicht beter. Het is redelijke druk maar we hoeven nergens lang bij de liften te wachten. Er zijn veel stoeltjesliften in dit deel van het gebied. Na enkele afdalingen door de bossen stoppen we even voor een kop koffie. We zitten aan de voet van het wedstrijdstadion van Maribor. Hier worden

de FIS-wedstrijden gehouden. Tevens is dit het einde van de verlichte avondpiste. Elke avond kan je hier skiën tot een 21.00 uur. Voor de liefhebbers zijn dat dus hele lange skidagen. De snowboarders hebben een erg klein funpark echter zijn er veel mogelijkheden langs de pistes en tussen de bomen. Er staan diverse kleine barretjes / hutjes langs de pistes. Perfect voor een tussenstop of een hapje. Wel moet gezegd worden dat de keuze in maaltijden beperkt is. Het meest favoriet is een hotdog. Wil je meer uitgebreid eten dan kan je terecht bij de diverse pensions en hotels die je op verschillende plekken langs de piste kan vinden. Halverwege de middag

na diverse pistes, veelal blauw/rood geskied te hebben gaat het sneeuwen en we gaan terug naar Pension Martin waar we slapen.

Pension Martin is een eenvoudig maar knus pension met een bar, een eetzaal en diverse kamers. Ook zijn er diverse appartementen te huur. De kamers in het pension zijn eenvoudig maar goed voor wie niet teveel eisen stelt aan luxe. Alle voorzieningen zijn aanwezig om er een prettig verblijf mogelijk te maken. De eetzaal en bar zijn simpel maar gezellig ingericht. Het eten is er goed en voedzaam. Een ontbijtbuffet en een 3-gangenmaaltijd zorgen ervoor dat niemand hongerig de pistes op hoeft of de avond ingaat. De appartementen van Martin zijn nieuw en voorzien van alle gemakken. Wij hadden een 5 tot 7 persoonsappartement met 2 slaapkamers, een badkamer en aparte WC. De woonkamer is ruim met eethoek, (bed)bank, TV en diverse kasten. De openhaard en TV zorgen voor comfort. De keuken is voorzien van een

vaatwasser en keramische kookplaat en natuurlijk een koelkast. Vanuit het appartement en het pension sta je na 10 meter glijden op de piste die hier vlak langsloopt. Ski in - Ski out zoals het in mooie termen heet.

De mensen van Pension Martin zijn vriendelijk en behulpzaam. Er zijn enkele in het pension die goed Engels of Duits spreken zodat je je altijd verstaanbaar kunt maken. Vriendelijk is men allemaal in elk geval. Het hout voor de open haard wordt na je verzoek gewoon gebracht als je dat wilt.

29 FEBRUARI

Het heeft de hele nacht gesneeuwd en er ligt ruim 25 cm verse sneeuw op het balkon als we wakker worden. De paden worden alweer sneeuwvrij gemaakt zodat iedereen te voet gemakkelijk zijn/haar auto kan bereiken of even naar het Pension Martin kan lopen voor het ontbijt. Behalve in het pension verblijven kan je ook een appartement boeken en half pension bijboeken in Pension Martin. Verblijf je

in een appartement dan zal je de boodschappen waarschijnlijk even in het dal of in Maribor moeten doen want zo boven op de berg is er slecht een kleine supermarkt waar ze brood, wat groenten en drank, chips etc. verkopen.

De piste ziet er top uit met al die verse sneeuw en de lucht is opgeklaard. Wat wil een skier nu nog meer. We gaan het gebied maar eens wat beter verkennen na die mistige dag van gisteren. De afdalingen gaan lekker door de verse sneeuw. De piste zijn goed geprepareerd en we hebben er lekker de vaart in. We kiezen ervoor om eens richting Areh te gaan. Areh is het hoogst gelegen deel van het gebied op 1350 meter hoogte. Via diverse sleepliften, afgewisseld met soms lage paden (niet echt lekker voor de snowboarders onder ons) komen we in Areh. Ook hier is de sneeuw helemaal top en het is er rustiger dan aan de kant van Maribor. We zijn inmiddels ook een paar landgenoten tegengekomen die voor de eerste keer in Slovenië zijn. De eerste indruk is goed

zeggen ze. Ze hebben voor Slovenië gekozen omdat het hier nog rustig is, het prijsniveau aangenaam en het gebied geschikt is voor het hele gezin. We wensen ze veel plezier de komende week en skien verder over de pistes die omzoomd worden door prachtige met sneeuw bedekte bomen. We zijn bijna een uur bezig om weer terug te komen naar het deel waar Pension Martin ligt en besluiten ergens een hapje te gaan eten.

We kiezen een hutje langs de piste en stappen naar binnen. Het is er knus met wat lange tafels en veel versiering aan de muren. De baas verwelkomt ons en we nemen een Sloveense bonen met worstschotel en frankfurter met brood. Inclusief de drankjes zullen we straks 6 euro afrekenen .. doe dat maar eens in de meer bekende Alpenlanden met de lunch voor 2 personen! De muziek is rock 'n roll uit de zestiger jaren en de baas is een vrolijke gast die zijn Nederlandse gasten trakteert op een vrolijk deuntje op zijn trompet. Na de stevige lunch kiezen

we nog een paar andere afdalingen voordat we even een terrasje pakken en ons vermaken met "mensen kijken". Na een drankje vertrekken we weer naar het appartement voor een douche en een boek bij de open haard. Zo samengevat is deze dag ons goed bevallen en hopelijk het voorproefje van wat ons nog allemaal te wachten staat.

I MAART

Een blauwe lucht en een stralende zon verwelkomen ons deze dag. Om 09.30 uur staat Primoz, onze gids voor vandaag, klaar. We zullen met hem nog wat leuke pistes gaan verkennen. We gaan in een lekker tempo

naar beneden over de goed geprepareerde en rustige pistes. Met de gondel weer naar boven om de voormalige Wereldbeker Damesafdeling te proberen. Die is best stijl en natuurlijk niet geprepareerd. Dat is even werken maar wel mooi. Primoz laat ons nog wat meer leuke afdalingen zien en zo krijgen we een goed beeld van de mogelijkheden die Maribor Pohorje te bieden heeft. Na een koffiestop en weer wat afdalingen is het snel lunchtijd geworden. Een echt Sloveens gerecht met verse worst, bloedworst, zuurkool en bonen met spek zorgt voor een stevig gevulde maag. Na het eten nemen we afscheid van Primoz en besluiten om ook

de stad Maribor eens te gaan bekijken. Altijd handig indien je in je wintervakantie eens wat anders wilt doen dan alleen skiën. Maribor is binnen 30 minuten met de auto vanaf Pension Martin te bekijken. Parkeren kan je gemakkelijk in diverse parkeergarages en je loopt zo het oude centrum van de stad in. Er zijn winkels genoeg en iedereen kan er zijn/haar winkel wel vinden. Je bent snel de stad weer uit gereden als je de borden Ljubljana volgt en dan rijdt je na 17 kilometer weer de parkeerplaats bij Pension Martin op. De hemel is nog steeds een beetje blauw en de lucht koud als deze mooie dag weer zijn einde nadert.

2 MAART

We vertrekken vanuit Maribor richting Bohinj. Een rit van ruim 2,5 uur richting de Julische

Alpen. Rond 12 uur rijden we het mooie dal in richting Bled en Bohinj. Dit gedeelte van Slovenië past bij het beeld dat we hebben van een wintersportbestemming. Vriendelijke dorpjes, mooie huisjes, knusse hotelletjes en witte toppen tegen een blauwe hemel. Ons hotel ligt aan het meer van Bohinj tegen over een kerkje. Kortom een schilderachtige omgeving. We checken in en na de lunch ontmoeten we onze gidsen Jure en Stewart voor de komende dagen. Jure en Stewart zijn allebei skileraar en berggids van Koren Sport uit Kransjka Gora. Zij zullen ons de komende dagen meenemen naar een aantal mooie gebieden hier in de omgeving. Vanmiddag gaan we eerst naar het kleine, maar gezellige skigebied Kobla. Kobla ligt 10 minuten rijden van het Hotel Jezero en we parkeren de auto vlakbij de eerste lift. Kobla beschikt over een 5-tal skiliften en in totaal 12 kilometer piste. Niet echt veel dus maar absoluut geschikt voor iedereen die wat wil skien en ook eens wil langlaufen of lekker wandelen. De

SAMENGEVAT

MARIBOR POHORJE

Plus: Overzichtelijk gebied, geschikt voor families en beginnende skiers. Pistes zijn afwisselend genoeg voor een weekje skiplezier. Diverse barretjes langs de pistes. Elke avond skien tot 21.00 uur

Min: Minder geschikt voor snowboarders (veel paden en geen echt funpark) Relatief kort seizoen van midden december tot midden maart (gemiddeld) Kinderopvang is beperkt tot 4 jaar, vanaf 4 jaar wel middels skischool

sneeuw is perfect en de zon staat hoog aan de hemel vanmiddag. ideale omstandigheden dus. Samen met Jure en Stewart verkennen we de diverse afdalingen, nemen even pauze en skiën de rest van de middag vol. Om 4 uur sluiten hier de liften dus we zijn op tijd voor een drankje aan de bar. We nemen nog even snel de ervaringen door

van vanmiddag en zijn zeker eensgezind over Kobla. Een prima plek voor een wintervakantie voor gezinnen en iedereen die lekker wil ontspannen in een mooie omgeving. Er is genoeg te zien en te doen dus vervelen hoeft zeker niet. Het hotel Jezero is comfortabel, de keuken prima en ook het zwembad en de sauna geven iedereen de kans lekker te ontspannen. Voeg hierbij de perfecte ligging aan het meer en tussen de gebieden van Vogel en Kobla bij en je hebt een perfect uitvalsbasis voor je vakantie.

3 MAART

Om 9 uur staan we gereed onder het skigebied van Vogel. Er gaat een moderne gondel naar boven die 50 personen tegelijk in 4 minuten van 500 naar 1500 meter brengt. Helaas is de rij redelijk lang en stappen we om 10 uur boven uit met een adembenemend uitzicht op het meer van Bohinj. Tip in ieder geval of voor 8.30 uur omhoog te gaan of na tien. Vogel is een weids skigebied met zo'n 36 km aan pistes. Er zijn diverse stoeltjesliften

en sleepliften waarmee je veel plezier kan hebben en er is meer dan voldoende afwisseling te vinden. Op de pistes zijn de diverse barretjes en restaurantjes met mooie zonneterrassen te vinden. Er is geen funpark maar voor de boarders is er meer dan voldoende op en naast de piste te beleven. Een aanrader is de 7 km lange rode afdaling naar het dal, dit is echter de enige mogelijkheid om naar het dal te komen naast de gondel. Vogel is een gebied met veel mogelijkheden en prachtige uitzichten op de bergen en het dal. Mensen die off-piste willen krijgen redelijk wat keuze voor leuke doorsteekjes en wat dat betreft een uitstekend gebied voor een week wintersport met voor ieder wat wils.

Hotel Jezero is een goed hotel, centraal gelegen op een mooie plek aan de rand van het meer. De kamers zijn prima, lekker ruim en voorzien van een minibar en extra tafeltje met stoelen. Het hotel heeft een kleine zithoek bij de bar, een ruime receptie met

SAMENGEVAT KOBLA EN VOGEL

Plus: Overzichtelijk gebied met een ambiance die past bij het wintersportgevoel van de Nederlander. Geschikt voor meer-dere takken van sport Dal met prachtige panorama's en authenticiteit Horeca-gelegenheden ruim voorhanden op de piste met gemoedelijke sfeer

Min: Voor de door de wol geverfde wintersporter beperkt Gondel in Vogel kan lang duren rond de spijtstijd van 09.00 tot 10.00 uur Geen funpark voor boarders Alleen bereikbaar met auto of skibus Gebied opent zeer vroeg maar sluit daardoor ook vroeg (15.30 sluit de eerste lift al) Geen skipas voor alle gebieden in het dal

Opvallend: mensen hangen hun rugzak gewoon aan een van de rekken bij de restaurantjes of liften en gaan gewoon skiën of boarden. Blijkbaar kan dit gewoon zonder angst voor diefstal. Geef aan hoe gemoedelijk e.e.a. er aan toe gaat hier.

internetmogelijkheden (tegen betaling) en ook een zwembad en sauna. De bediening is vriendelijk en vlot. Eten doe je in buffetvorm waarbij je de keuze hebt uit 4 menu's voor het avondeten. De kwaliteit van het eten is goed en de keuze gewoon prima. Dit geldt zowel voor het ontbijt als voor het diner. Bij de receptie is diverse informatie te vinden over de skigebieden en andere mogelijkheden voor activiteiten. De skibus stopt bij het hotel en brengt je snel naar de gondel van Vogel.

4 MAART

Vanuit Bohinj naar Kransjka Gora gereden in nog net geen uurtje. Kransjka Gora is mooi gelegen aan de voet van een mooie bergketen. De pistes eindigen onderaan bij een flink aantal hotels en pensions. Je treft er verschillende restaurantjes en barretjes voor de nodige versnaperingen. Zo op het eerste gezicht zijn de pistes uitstekend geschikt voor de minder ervaren skiers/boarders. De verassing van Kransjka Gora zit in het feit dat je niet alle pistes kan zien en via verschillende

sleep/stoeltjesliften om de berg heen kan gaan en daar meer pistes, inclusief de World Cup Slalom afdaling kan vinden. Vooral op dit gedeelte van het gebied is het erg rustig want de meeste mensen vinden het te afgelegen. Je doet er even over om er te komen maar dan tref je ook rustige blauwe en enkele rode afdalingen die uitnodigen om lekker te carven. Je kan er ook met de auto naar toe rijden en gewoon onderaan de pistes parkeren .. ideaal voor gezinnen met kinderen die net een beetje kunnen skiën. Hier is alle ruimte en weinig tot geen drukte.

Het dorp Kransjka Gora is gezellig met veel oude huizen. Je vindt er genoeg winkeltjes en supermarktjes. Het uitgaansleven is wel beperkt tot een enkele kroeg, disco's zijn te vinden in de hotels maar zijn niet zoals we dat gewend zijn in eigen land. Een gokje wagen kan je in het plaatselijk casino.

Er zijn verschillende skischolen in het dorp, er is kinderopvang en doordat het overzichtelijk is aan de voet van de belangrijkste pistes

kunnen ouders hun kroost zeker in de gaten houden of hun ontwikkelingen op de skies volgen. Ook in Kransjka Gora is er een piste tot 22.00 uur verlicht. Een stoeltjeslift zorgt voor het benodigde transport naar boven, vanwaar de brede avondpiste toegankelijk is. In het felle licht is een lekkere afdaling op het late tijdstip geen probleem.

Hotel Alpina ligt aan de piste van Kransjka Gora. Je parkeert gewoon voor de deur. De eerste indruk is een beetje massaal. De kamers zijn goed zonder al teveel luxe. Er staat een TV en de badkamer is goed. Eten doe je in een aantal, met elkaar verbonden zalen. Alles gaat in buffetvorm en hierdoor komt het op ons over als massaal en onpersoonlijk. De kwaliteit van het eten is gewoon en dankzij het buffet voor ieder wat wils. Alles ziet er wat gedateerd uit maar is zeker niet slecht. Voor wie met bijv. een gezin een hotel zoekt waar je zonder al teveel gedoe zijn/haar vakantie kan vieren is zeker bij Hotel Alpina aan het goede adres. Hier mogen kinderen lekker

rennen door de gang, is er een kinderanimatie-programma en het hotel ligt aan de piste dus weinig sjouwen met al de wintersportspullen. Daarnaast beschikt het hotel over een eigen disco, sauna en solarium en kan er gratis gezwommen worden in Hotel Kompas.

5 MAART

Vandaag rijden we van Kransjka Gora naar het skigebied van Kravec, gelegen vlakbij de hoofdstad Ljubljana. Het is een klein uurtje rijden tot aan de voet van de gondellift. Dit skigebied begint op 1500 meter hoogte en heeft het hoogste punt op bij 2000

meter. Hier tussen liggen verschillende stoeltjes- en sleepliften die de toegang zijn voor een flink aantal leuke afdalingen. Helaas is het vandaag hier mistig en sneeuwt het een beetje waardoor we niet het hele gebied zullen zien. Alleen op de top prikt de zon door de mistflarden heen en laat ons een deel van het gebied zien. De pistes die we nemen zijn breed en meestal rood van kleur. Gewoon lekkere afdalingen dus voor de meeste skiërs/boarders. Er is een funpark aanwezig en daarnaast kun je met je board ook op flink wat plekken wat spelen buiten de piste. Zoals overal zijn er weer genoeg barretjes langs de pistes of bij de liften te vinden om ook de inwendige mens een vakantiegevoel te geven. Weer zien we overal de rugzakken hangen van

mensen die ze gewoon achterlaten en lekker zonder rugzak aan het skiën/boarden zijn. Het eten van zelf meegenomen etenswaren zie je hier veel en wordt ook gewoon toegestaan. Dit in tegenstelling tot veel andere gebieden waar je het terras wordt afgejaagd in het ergste geval door een boze restauranthouder of ober.

Onze bevindingen zijn, ondanks de mist positief over dit gebied. Het ligt hoog genoeg voor een behoorlijke sneeuwzekerheid, er zijn genoeg leuke afdalingen te maken, de restauratieve voorzieningen zijn goed en de gondellift zorgt voor een vlot vervoer van beneden naar boven en omgekeerd. Tussen de diverse parkeerplaatsen en de gondellift gaat frequent een gratis skibus.

6 MAART

De weersvoorspelling is onzeker er wordt sneeuw verwacht en hiermee maakt het de reis naar Bovec onmogelijk. De passen naar Bovec zijn namelijk dicht en een alternatieve route via

Ljubljana die ruim 4 uur kost is geen alternatief voor ons. Dit omdat we anders morgen weer in waarschijnlijk slecht weer terug moeten om de ski's terug te brengen. Helaas dus geen bezoek aan Bovec/Kanin en het nabij gelegen Trevisio in Italië.

Vandaag gaan we gewoon lekker weer wat skiën in Kransjka Gora. Onze gids Jure heeft zin om wat skiles te geven en we doen lekker wat goede oefeningen op de mooie oefenhelling van Kransjka Gora. Vandaag zijn er meer gasten aangekomen, het zuiden van Italië blijkt vakantie te hebben. Het is gezellig druk maar teveel mensen zijn er zeker niet. De liften in Kransjka Gora kunnen het allemaal prima aan. Ook de sneeuw blijft goed ondanks de zon van de afgelopen dagen. Als er straks weer wat verse sneeuw valt hebben ze de komende weken nog prima ski omstandigheden. Na een flink aantal leuke afdalingen en goede oefeningen gaan we even koffiedrinken in een van diverse gezellige hutjes langs de piste. De zon breekt een beetje door het wolkendek en we skiën

nog wat meer lekkere afdalingen. Onder aan de oefenhellingen bekijken veel ouders de vorderingen van hun kroest. Vaak onder het genot van een hapje en/of drankje. Kransjka Gora blijkt een prima bestemming te zijn voor families.

De lunch gebruiken we wat later vandaag in een restaurantje van Pension Martinu. Hier eet je in een ontspannen sfeer in een leuke ambiance. De mixed grill schotel voor 2 personen is ruim en eigenlijk wel genoeg voor 4 personen. We zijn met z'n vieren en als we later onderveer 7 euro per persoon afrekenen beseffen we dat Slovenië een echt laag prijsniveau kent voor eten en drinken.

SAMENGEVAT

KRANSJKA GORA

Plus: Overzichtelijk gebied voor skiërs en boarders. Belangrijkste oefenhellingen liggen vlakbij het dorpscentrum, prima voor pa & ma die hun kroest willen aanschouwen. Diverse ski- en snowboardscholen in het dorp. Oorspronkelijk dorp met moderne faciliteiten Engels en Duits zijn veel gebruikte talen in skischolen en restaurants Tussen 19.00 en 22.00 uur avondski mogelijk

Min: Hoogte van het dorp/gebied (tussen 600 en 1300 meter) Wat kleinere accommodaties liggen verder van de liften Voor echte feestgangers: geen echte apres ski mogelijkheden

vorderingen van hun kroest. Vaak onder het genot van een hapje en/of drankje. Kransjka Gora blijkt een prima bestemming te zijn voor families. De lunch gebruiken we wat later vandaag in een restaurantje van Pension Martinu. Hier eet je in een ontspannen sfeer in een leuke ambiance. De mixed grill schotel voor 2 personen is ruim en eigenlijk wel genoeg voor 4 personen. We zijn met z'n vieren en als we later onderveer 7 euro per persoon afrekenen beseffen we dat Slovenië een echt laag prijsniveau kent voor eten en drinken.

7 MAART

Onze laatste dag in Slovenië. We besluiten om de nationale speedskiwedstrijden in het vlakbij gelegen Planica te bezoeken. Het sneeuwt echter flink dus we zijn benieuwd. Aangekomen in Planica blijkt dit behalve skipistes een waar

wintersportparadijs te zijn. Er zijn diverse skispringschansen, flink wat loipes en gewoon wandelroutes. Het land is werkelijk uitgerust voor ieders behoefte. Helaas zijn er echter geen speedskiwedstrijden door het slechte zicht. We vermaken ons aan de piste met het kijken naar de skilessen die gegeven worden door Jure en Stewart aan een groep Engelsen. De eerste schreden en vermoeide gezichten klaren al snel op naarmate de tijd verstrijkt en de vaardigheden toe nemen. Ze zijn in zeer bekwame handen en er wordt veel plezier gemaakt. We lunchen nog en evalueren met Jure en Stuart een aantal prachtige gebieden en dagen.

We rijden vanuit Kransjka Gora rond de klok van 16.00 uur weg, zodat we op tijd op het vliegveld aankomen. We leveren de auto weer af bij de balie van Europcar en verrichten de benodigde incheck handelingen. Om 18.45 uur vertrekt ons vliegtuig richting Amsterdam. Vanwege de vele sneeuw die valt wordt het vliegtuig nog met antivries schoongespoten

en lopen we een kwartier vertraging op. Om 21.00 uur zijn we in Amsterdam ... onze kennismaking met Slovenië zit er helaas op. Slovenië heeft de vakantieganger meer dan genoeg te bieden, zeker in de winter maar ook de zomermaanden bruist Slovenië van de activiteiten. Wat ons betreft was dit zeker niet de laatste keer!

vergelijking met andere landen zeer laag. De omgeving van Bohinj is wat natuurschoon betreft prachtig en biedt naast skiën ook andere vormen van wintervertier. Maribor ligt wellicht wat verder weg en je hebt er minder het idee in de bergen te zijn maar je hebt er wel de meeste aaneengesloten kilometers en de liften zijn er 12 uur per dag in

verhouding is meer dan goed te noemen. Het land is nog echt puur en zeer authentiek. Voor de mensen die gewoon willen ontspannen en lekker willen genieten is Slovenië een absolute aanrader. Voor de mensen die honderden kilometers piste willen doen en 's avonds een bruisende apres-ski zoeken ... nee, dan raden wij op dit moment Slovenië nog af.

Samenvatting van onze kennismaking met Slovenië:

Slovenië is als vakantiebestemming zeker de moeite waard om te bezoeken. Vooral de regio vanaf de hoofdstad Ljubljana gerekend tot aan de grens met Oostenrijk en Italië is de moeite waard. De hier gelegen wintersportplaatsen rond Bohinj en Kransjka Gora bieden voor met name families c,q gezinnen prima mogelijkheden maar ook voor de doorgewinterde wintersporter is er voldoende keus. De voorzieningen zijn in het algemeen genomen gewoon goed, de mensen zijn vriendelijk en het prijsniveau is in

bedrijf. De echte cracks en kilometervreters zijn wellicht snel uitgekeken op de vaak kleinere gebieden. Een skisafari met elke dag een nieuw gebied is hiervoor wellicht de oplossing. Het winterseizoen is vanwege de hoogte van de gebieden geconcentreerd op de maanden januari en februari. December en maart zijn wellicht te onzeker voor wie een soort van sneeuwgarantie zoekt. Informeer van tevoren in ieder geval goed naar de mogelijkheden mocht je toch in december of maart willen. Wintersport in Slovenië? Ja gewoon doen! De prijs/kwaliteit-

Hierbij willen wij graag iedereen bedanken die deze plezierige kennismaking mogelijk hebben gemaakt:

- Peter van Veen
- Pension Martin en onze gids
- Primoz in Maribor
- Pohorj
- Hotel Jezero in Bohinj- Jezero
- Hotel Alpina in Kransjka
- Gora
- Europcar
- Stewart Newark en Jure
- Dezman van Koren Sport te Kransjka Gora (www.humanfish.com)

Vragen en/of opmerkingen ten aanzien van dit reisverslag: Ayman van Bregt en Koos van Moosel, beide namens Ski Vereniging Rijnmond
E-mail: bestuur@skiverenigingrijnmond.nl

Als je in Spanje woont, heb je volgens veel mensen het ultieme bereikt en heb je het goed gedaan. Als je dan meldt dat je naar Slovenië gaat verhuizen gaan er in het beste geval een paar wenkbrauwen omhoog, in het slechtste geval word je voor volslagen getikt uitgemaakt. Het overkwam ons en we hadden heel wat uit te leggen.

Tot onze verbazing niet alleen aan onze Spaanse burens en vrienden, maar ook aan alle Slovenen die we in het traject naar ons nieuwe thuisland tegenkwamen!

Het ging ook wel erg snel. Na ruim 4 jaar zon en het Spaanse platteland misten we de Alpen en de sneeuw en kou in de winter. Een proefperiode van een maand in Oostenrijk viel wat tegen, maar toen we net bedacht hadden dat we dan toch maar richting de Pyreneeën moesten gaan, kwam er in onze ooghoek tijdens het songfestival en in allerlei programma's over de nieuwe toetreders van de EU korte impressies van Slovenië voorbij. Dat was het! We hadden geen flauw benul waar het lag, hoe het er verder uitzag en wat voor mensen er woonden, maar doken meteen achter de computer om er achter te komen. Na een paar weken wisten we al meer dan dat je als buitenlander nodig hebt voor de inburgeringscursus in Nederland, al spraken we nog geen woord Sloveens en hadden we nog heel wat te leren! Nog geen maand later bekeken en kochten we binnen twee dagen ons huidige huis, hadden we de aardige ambtenaren van de Gemeente Mozirje uitgelegd dat we geen gevluichte criminelen waren maar Slovenië écht mooi vonden en hier écht graag een verblijfsvergunning wilden

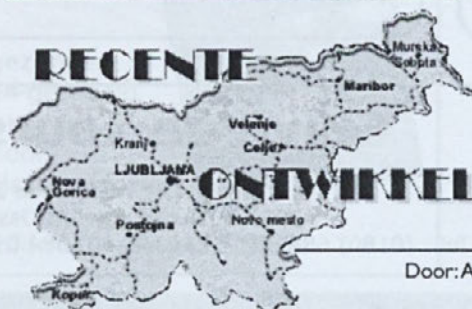
hebben. De regiomanager van de bank die onze plannen moest financieren slikte een paar keer, haalde er een paar collegae bij, kopiëerde zich suf en riep regelmatig vertwijfeld of we niet een jaartje hadden kunnen wachten zodat ook zij de nieuwe EU-regels hadden ingevoerd. Nee dus. Nol was op slag verliefd geworden op het landschap en het huis dat we op het oog hadden voldeed wel heel erg aan onze wensen. Dat we geen flauw benul hadden van de mensen die er woonden bleek al bij onze kennismaking met de buurman. "Wieviel?" als reactie op onze namen hadden we nog niet eerder gehoord.

Buikpijn had ik er van! Met angst in mijn benen en het gevoel alsof ik werd uitgehuwelijkt in mijn hart vertrok ik. Was die "verstandige" beslissing echt wel zo verstandig? Terwijl Nol zich alleen maar verheugde op onze nieuwe toekomst was bij mij de twijfel toegeslagen en de liefde voor mijn "ex" (Spanje) leek er alleen maar groter op te worden. Maar er was geen weg terug. We hebben ons op het opknappen van ons huis en Sloveense les gestort en waarempel, het laatste begint zijn vruchten af te werpen.

Inmiddels wonen we een jaar in ons dorp en zijn we BN-ers tegen wil en dank (niet zo moeilijk als je de enige bent). Onze eerste zondag met een glas wijn op ons terras leek er wel een wandelroute langs ons huis te zijn uitgezet en kwam "dober dan" goed van pas. Als we willen vertellen wie we zijn dan begint men te lachen, tot ver in het dal weet iedereen toch wie we zijn en waar we wonen!

Natuurlijk denken we nog wel eens terug aan Spanje, zeker als we hier dreigen weg te spoelen zoals deze zomer! Toch willen we niet meer terug. In het afgelopen jaar dat we in ons nieuwe thuisland wonen, heeft de liefde toegeslagen. Niet alleen voor ons huis en het landschap, maar ook voor de mensen die we er hebben ontmoet. We hebben ons nog nooit ergens zó welkom gevoeld.

Simone Michielen is (bijna) getrouwd met Nol en heeft samen met hem en hun twee honden 4 jaar in Spanje gewoond. Ondanks dat ze nog nooit in Slovenië geweest waren, zijn ze in november 2004 naar een klein dorp in het Savinjska Dolina verhuisd. Ze wonen in een huis uit 1903 dat ze aan het opknappen zijn. Zij schrijft iedere uitgave van Lipa iets over hun belevenissen.

Door: Alexander Vink vanuit Slovenië (trafo@vink.zzn.com)

Medio juni jl. is de wisselkoers tussen de Sloveense Tolar en de EURO vastgesteld. Tot de toetreding van Slovenie in de EMU (naar verwachting begin 2007) geldt de volgende koers:
1 EUR = 240,00 SIT

Nederlandse ambassade in Ljubljana
Website: www.netherlands-embassy.si

RADIO POLKA IZ NIZOZEMSKA
WWW.POLKA.KNISLOW-DESIGN.NL

Liefhebbers van Narodna Zabavna Glasba opgelet! Luister live op internet! (Voorlopig nog als experiment). We bekijken de mogelijkheden om dit 7 dagen per week en 24 uur per dag aan te kunnen bieden.

DEEL 1

Nederlandse businessclub
SDBP- Slovene Dutch Business Platform
Website: <http://www.sdbp.eu.tt>
Info-Email: info@sdbp.ca.tc en
trafo@vink.zzn.com

Slovenie onder water
Op zondag 23 augustus vielen ook in Slovenie enorme verwoestende regenbuien met zwaar onweer. Net als in de buurlanden waren er gigantische problemen. In 12 uur tijd viel ongeveer 110 l per m². Dat is normaal

Camping with a personal touch.

In North Slovenia,
Upper Savinja valley

Mr. Jorij Kolenc

Varpolje 105

3332 Recica ob Savinji

Tel. +386 (0) 35 835 027

GSM: +386 (0) 41 771 846

www.campingmenina.com

KnislowDesign

**Ontwerp,
opmaak en
drukwerk
verzorging**

De Geer 7

7021 NR Zelhem

Tel. (06) 41 46 11 92

knislow@chello.nl

www.knislow.nl

Slovenie Tours

Postbus 3043 / Wilderkade 22

2935 ZGouderkerk a/d IJssel

Tel.: (0180) 684 684 * Fax.: (0180) 684 031

Reisburo SLOVENIË

Tickets Amsterdam/Brussel naar Ljubljana

*Informer altijd naar
de actuele prijs !!!

295,-^{*} Euro

incl. Luchthaven belasting en boeking kosten (prijswijzigingen voorbehouden)

Op alle reizen / autoverhuur / hotels / appartementen 5% korting!

Op alle wintersport aanbiedingen 5% extra korting!

Gratis annulering verzekering.

WWW.SLOVENIETOURS.NL

SCHERMER WIJNKOPERS & DISTILLATEURS

SEDERT 1782 IN HOORN

TEL: 0229 - 21 77 77 • FAX: 0229 - 21 87 65

SPECIALIST IN O.A. SLOVEENSE WIJNEN

Een must voor liefhebbers van Sloveense volksmuziek: C.D.'s met zang en harmonika begeleiding. Meer dan 100 liedjes: "die mijn moeder mij leerde".

gezongen
en gespeeld

door:
Slavko Strnman

Informatie: 045-5218150

Verkeersburo Slovenië

Wijnstraat 90a

3011 TP Rotterdam

Tel. (010) 465 30 03

Euro House Nederland
Victor V. Solar

Buitenkamp 27

7214 BH Epse

Tel.: (0575) 494 703 • Fax.: (0575) 491 005

Autotel. 06-53118079

Import en Export-bemiddeling

in 1 hele maand in het najaar. Door de regenval werden beekjes zo groot als rivieren en traden allen buiten hun oevers en in de bergen en heuvels ging lawines af die ook huizen vernielden.

In de bergen werden de wegen weg gespoeld maar 1 van de meest zorgwekkende was de stijging waterpeil van de rivier Mura die behalve wateropneemt van de beekjes, ook uit Oostnrijk komt en daarmee van 100m normale breedte nu in zeer korte tijd een breedte had van maar liefst 800m en normaal

Is het 2m diep nu 6 m diep. Alle uiterwaarden, moerassen stonden tot aan de bovenste rand van de dijken gevuld. Men heeft de dijken zo'n 40 jaar terug begonnen met bouwen om een capaciteit van 1500l /s kan hebben dat was toen de allerhoogste wat ze dachten dat de rivier zou worden. Maar nu wordt in zeer korte tijd dit bereikt en men had geluk dat de regen ophield zodat de dijken het nog net hielden. Huizen werden al geëvacueerd en kelders liepen onder en zandzakken werden gevuld.

Zaterdag 3 september was er in midden Slovenie weer noodweer, welke voor grote problemen zorgden. Er gingen lawines af, wegen stonden tijdelijk onderwater. Kortom er was chaos.

Weer konflikt met Kroatie
Onlangs gebeurde weer een incident op de zee tussen de sloveense en kroatische vissers. Een Kroaat zou een staaf dynamit gegooit hebben naar de Sloveense visser, waar de Kroaat beweerde dat hij in Kroatische wateren aan het vissen was. Onlangs werd een voorstel door het Sloveense Parlement goedgekeurd om de Zee (golf van Piran tot ekologische gebied te verklaaren. Maar de Kroaten beweren dat dit gebied ook de wateren langs de Kroatische kust is. En dat is weer Kroatische Tertoriale wateren volgens de Kroaten. Nadat de betrekkingen beter werden is het nu weer warmer, net als het weer. Kortom wordt weer spannend.

Op zaterdag 3 september haalden de sloveens beste roeiersduo Iztok Cop en Luka Spik hun gouden medaille tijdens het WK Roeien in Japan. Op zondag werd de 2 doel de 4 mans roeien beloont met zilver. De dubbele vier bestond uit: Iztok Čop, Luka Špik, Davor Mizerit en Matej Prelog.

Voetbal

EK kwalificatie wedstrijd tegen Noorwegen
Op zaterdag 3 september speelde Slovenie tegen Noorwegen, voor rust stond het 2-1 voor Noorwegen en tijdens de 2e helft begonnen de Slovenen duidelijk beter te spelen en namen veel meer risico's gevolg 2-2. Maar tijdens de 4 minuten extra tijd scoorden de Noren uit een foute uit trap van de Sloveense verdediging de winnende doelpunt. De stand werd uiteindelijk 2-3 voor de Noren.

Lees verder op blz. 39

De Sloveense literatuur in een notendop

Tomaz Salamun (° 1941): Sloveens dichter en filosoof door Henri Thijs

In de kleine, recent onafhankelijk geworden enclave tussen Italië en Oostenrijk die onlangs toetrad tot de Europese Unie, de republiek SLOVENIE, is de poëzie de belangrijkste en meest productieve tak van de literatuur. De Vader van die literatuur was leider van de protestantse beweging en de stichter van de theologie in Slovenië, Primož Trubar (1508-1586). Hij was in 1551 tevens de auteur van de eerste boeken in het Sloveens nl. "Katekizem" en "Abecednik". Vandaag de dag kan je zijn afbeelding nog vinden op het 10-tolar bankbriefje. In de 16de eeuw vertaalde Jurij Dalmatin (1547-1589) de bijbel in het Sloveens en Adam Bohoric (1520-1598) schreef de eerste grammatica van de Sloveense taal. In de 18de eeuw, na een periode van stagnatie, brachten Anton Tomaž Linhart (1756-1795) en Valentin Vodnik (1758-1819), een katholieke priester de Sloveense literatuur opnieuw op de voorgrond: Linhart schreef de eerste theaterstukken in Slovenië, en Vodnik stond bekend voor zijn (niet alleen religieuze) poëzie die beslist beïnvloed was door de Verlichting. De 19de eeuw bracht zoals overal in Europa de romantiek met zich mee. De beste vertegenwoordiger hiervan is niemand minder dan de eerder vermelde poëet France Prešeren. Hij werd geboren in 1800 in Vrba (naast Bled). In die tijd behoorde Slovenië tot het Oostenrijks-Hongaarse Rijk. Hij was nog geen 10 jaar oud toen Napoleons troepen de regio binnenvielen en de Illyrische provincies stichtten voor enkele jaren. Later, wanneer Slovenië al terug onder Oostenrijks-Hongaars bewind stond, ging Prešeren naar Wenen om er Rechten te studeren en kwam daarna

terug naar Slovenië, waar hij nooit een praktisch heeft kunnen beginnen tot 2 jaar voor zijn dood in 1849. Ondertussen had hij 3 onwettige kinderen met Ana Jelovsek, en koesterde hij een enorme passie voor Julija Primic, een vrouw uit de middenklasse van wie de ouders vonden dat Prešeren niet goed genoeg was voor haar. Een groot deel van Prešerens werk is gewijd aan haar en aan het verlangen naar vrijheid van zijn land (zo wilde hij zijn sterk nationaal geweten ook laten doordringen tot andere mensen.) Zijn gedicht "Zdravljica" (The Toast) werd later gebruikt als het volkslied van het onafhankelijk Slovenië. (Een deel van het volkslied staat ook op de ommezijde van het 1000-tolar biljet) Dat Prešeren in Slovenië dus echt als een nationale held wordt beschouwd, kan hieruit al afgeleid worden, maar ook uit het feit dat de nationale dag van de cultuur op zijn sterfdatum valt. Prešerens afbeelding prijkt ook op het 1000 tolar bankbiljet en de meest prestigieuze prijs die men ooit kan bereiken op artistiek vlak in Slovenië werd ook naar hem genoemd... Dit bewijst nogmaals zijn enorme invloed op de Sloveense literatuur en het culturele leven. Als we de tijdlijn volgen van de Sloveense literatuur, dan moeten we het nu hebben over Simon Gregorcic (1844-1906) en Josip Jurcic (1844-1881). Gregorcic was een nationale poëet die ook liedjes schreef. Zijn bekendste liedje, "Soci", werd geïnspireerd door de rivier Soca, en wordt zelfs vandaag de dag nog steeds aangeleerd in de scholen. In de tweede helft van de 19de eeuw kwam het realisme met Ivan Tavcar (1851-1923), en daarna het modernisme, dat begon bij de release van Erotica in 1899

door Ivan Cankar (1876-1918). Ivan Cankar is afgebeeld op het 10000-tolar bankbiljet. Hij woonde en studeerde in Wenen voor een tiental jaren en was de eerste professionele Sloveense schrijver die leefde van zijn schrijfkunsten. Cankar was met zijn unieke stijl en zijn constante sociale moraal en politieke analyses, één van de meest vooraanstaande Europese schrijvers in het begin van de 20ste eeuw. Fran Saleski Finzgar (1871-1962), 4 jaar vóór Cankar geboren, werd een van de beste Sloveense toneelschrijvers. Dragotin Kette (1876-1899) en Josip Murn, beide slachtoffers van een vroege dood, zijn andere belangrijke figuren van de Sloveense cultuur in die tijd. In het jaar 1870 werd Oton Zupancic (1878-1949) geboren. Hij werd beschouwd als de beste Sloveense schrijver sinds Prešeren. Zupanic leefde en schreef bijna de hele eerste helft van de 20ste eeuw, die een zeer "rijke" eeuw was voor Slovenië, wat betreft de kwantiteit en kwaliteit van de literatuur. Verder zouden vele geschriften in verschillende stijlen kunnen aangehaald worden, maar het is onmogelijk om alle goede 20ste-eeuwse Sloveense schrijvers, poëten en toneelschrijvers te vermelden, omdat ze een enorm lange lijst vormen. Als belangrijkste voorbeelden kunnen de schrijvers Andrej Hieng (1925) en Vitomil Zupan (1914-1987) en de toneelschrijvers Dominik Smole (1929-?), Gregor Strnisa (1930-1987) en Drago Jancar (1948) aangehaald worden. Tot de belangrijkste poëten behoren o.a. Ciril Zlobec (1925), Kajetan Kovic (1931) en onze Tomaz Salamun (1941), die momenteel de bekendste en hooggeprezen Sloveense poëet is.

HET "MONSTER"

SALAMUN

"Tomaz Salamun is een monster", zo bestempelt de Oost-Europese dichter zichzelf. Hij schrijft zijn gedichten in het Sloveens, Maar zijn werk heeft de wereld veroverd met 33 boeken vertaald in tal van vreemde talen. De thans 62-jarige dichter is "een van Europa's grote filosofische wonderkinderen", zegt de Amerikaanse Pulitzerprijswinnaar Jorie Graham. En dat hij "een monster is" bevestigt de dichter zelf in twee van zijn gedichten waarin hij de vreemdste landschappen van de menselijke psyche aan een grondig onderzoek durft te onderwerpen. "Poëzie bevat iets diabolisch – m.a.w. zij is taal die duikt in het onbekende, in de afgrond", zegt hij ergens in een interview. "Poëzie maakt een mens meer mens, maar zij kan ook 'ontmenselijken' zoals een grote passie, een vreselijke obsessie gedreven door wetten die het menselijke overstijgen."
"Ik ben een vulkaan, heer van jouw bronzen

vleugels" schrijft hij in een gedicht dat aldus verdergaat: "Langzaam eet ik jou op het moment dat je het wreedst bent en diep verwickeld in de misdaad van mij te vergeten." Salamun overbrugt met zijn poëzie oude Europese wortels en Amerikaanse avonturen. Hij bleef een jaar in New York in 1986 en keerde er terug als cultureel attaché van het Sloveense Consulaat in 1996. Hij was ook een tijdje gastdocent aan de Universiteit van Massachusetts in Amherst. In de States is hij dus een bekend figuur. "Mijn taal deint uit in onvoorspelbare richtingen. Ik zwem met deze taal, zij is een soort waterval. Ik sproei woorden in een esthetische extase." zegt hij. Hij groeide op als de zoon van een predikant in de Sloveense haven Koper. En wou absoluut geen dichter worden tot hij kunstgeschiedenis ging studeren aan de Universiteit van Ljubljana in de zestiger jaren. In 1964 publiceerde hij "Duma", een werk dat bij de communistische heersers blijkbaar niet in goede aarde viel. Zij sloten hem vijf dagen op in de

gevangenis op last van blasfemie. In zijn later werk komt een grote tederheid naar voren en schrijft hij vaak over de liefde. "Gelukkig ben ik vermenschlijkt door de mensen waarvan ik hou", zegt hij. "Daarzonder zou ik waarschijnlijk gek zijn geworden of zou de taal mij verpletterd hebben." Hij huwde met de kunstschilder Metka Krasovec.

1. Tomaz Salamun deed de Partij schitteren, temde haar, ontmantelde haar, en bouwde ze opnieuw op.
2. Tomaz Salamun zei, Russen Hoepel op! en dat deden ze.
3. Tomaz Salamun slaat in het woud.

Zo begint (en eindigt) het gedicht "Spreekwoorden" opgenomen in de uitstekende (in 't Engels vertaalde)

Amerikaanse bloemlezing
"The four Questions of
Melancholy"

(1997). Hij is ondertussen
uitgegroeid tot een van
de leidende dichters in
zijn land en heeft naar
hijzelf toegeeft bepaalde
affiniteiten met andere
Oost-Europese grootheden
zoals Miroslav Holub en
Zbigniew Herbert. Maar
in sommige van zijn
gedichten is hij
vrijpostiger en ook
filosofischer dan hen. Zijn
beelden zijn nu eens speels
en vaak surreëel, dan weer
doodernstig en serieus.
Zijn wereldbeeld is ook
gekleurd door agnostische
elementen daar waar hij
God en zichzelf zoekt op
de meest onwaarschijnlijke
oorden.

2 Gedichten van Tomaz Salamun

BLOESEM EN BLOED

*Ik ben het fruit waarvan de schil breekt, een container
gegrepen door een kraan. Meeuwen zijn bloeddorstig en
hongerig. Hun geplukte veren dwarrelen naar beneden als
ik omhoog klim. Vluchten, zijden vluchten in de bevroren
keel van de boot, tussen de glijdende roestige poorten van
de tanker. at doe ik hier als mijn zegel breekt?
Hoe zou ik mijn zwarte en blauwe schouders oliën?
Hallo, kleine stoker, ik kneep jouw hoofd
tegen de zoldering want ik begon te ademen.
Jouw ledematen gebeukt tegen het bruine metaal
kunnen niet weggespoeld worden. Een mug ligt gevangen
in de olie. Ze nagelen de doos Illyria op een stok
en als het deksel tegen de zoldering wordt gedrukt
waar kan het dan naartoe gaan tenzij naar binnen? Jij
lijkt op een oude vliegendrol die er gedeeltelijk grijs uitziet
op een lichtbol. Zullen we met speren gooien? Ik heb
geen gereedschap. En de reusachtige stam met een katrol
die nadert bezit niets. Ik word rond gedreven. Machines
brengen mij op het andere dok. En van daar een trein
door donkere tunnels en vochtige kloven of in de zon, zon
tussen tarwepieken, een uur voor de boog verdwijnt en
de lichten van auto's en huizen doven. Hoe moet ik mij
jou herinneren, kleine stoker? Ik ben haast niet geladen.
Enkel een balk of twee, enkel een afstand afgelegd te voet
en daarna die geslotenheid met het hart getoond door
jouw hand. Een span. Een span. Jij klopt op hout als op
een piano, jij meet de toon. Zulke zachte geluiden die
Pythagoras vangt.*

IK HERINNER MIJ ...

*Ik herinner mij die doorn in mijn hiel.
Korenschoven lagen in een veld.
Toen ik op mijn vaders schouder kroop,
wist ik niet dat hij zou sterven.
Blauwe handdoeken boezemen me angst in.
De beelden van naakte vrouwen blijven opschuiven
naar hogere rekken als ik opgroei.
Als mijn vader werkt, staan de klokken stil.*

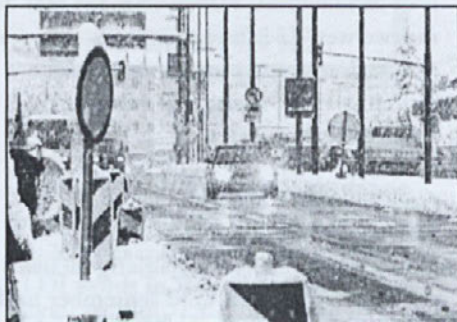
(vertaald door Henri
Thijs naar 't Engels van
de auteur zelf en Peter
Richards)

Door: Alexander Vink vanuit Slovenië (trafo@vink.zzn.com)

Winteruitrusting auto verplicht tot 15 maart 2006

Van 15 november 2005 tot 15 maart 2006 is men verplicht om met winteruitrusting te rijden. Een auto moet 4 winterbanden hebben met minimaal 4 mm of zomerbanden met minimaal 6 mm + sneeuwkettingen. Verder moet men ook een bezem en evt. een schep aan boord hebben.

Plaatsvervangend ambassadeur in Slovenië

Vlak nadat den nieuwe Nederlandse Ambassadeur John Groffen in Slovenië aankwam, kwam ook zijn plaatsvervanger aan. Zijn naam is Tony Agotha.

Inval winter

In de nacht van 25 op 26 november is de winter definitief ingevallen in Slovenië, overal vielen grote hoeveelheden sneeuw. Door de sneeuwval viel hier en daar de stroom uit doordat de sneeuw de masten omver duwden door het gewicht. Zaterdagochtend was overal rond de 20 - 40 cm, verschillende plekken zelfs meer dan 50 cm, sneeuw gevallen. Treinverkeer ondervond geen hinder.

Verdachte in ondergoed de rechtbank ingedragen

Begin september werd een verdachte in ondergoed de rechtzaal in gedragen. De verdachte wou niet naar de rechtzaal. De verdachte is een van de directeuren van de sloveense bedrijf DADAS. De verdachte vluchtte 5 jaar geleden naar de Verenigde Staten, welke hem onlangs hebben uit geleverd aan Slovenië. De verdachte is veroordeeld voor misbruik van de creditcard van het bedrijf.

Uitslag RTV referendum

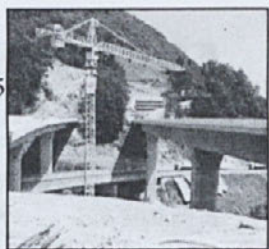
Nog nooit was de uitslag zo spannend als nu. De eind uitslag was 50,23% voor de nieuwe RTV Wet en 48,99 % tegen en 0,78% ongeldig. De nieuwe wet gaat in op 12 november. Volgens Premier Jansa zal de wet de kwaliteit van televisie en radioprogramma's verbeteren om zo meer kijkers te krijgen. De grote vraag hierbij is of de Staat haar belang vergroot met de nieuwe wet. Er is tevens voorgesteld voor een 3e Programma in te voeren, welke rechtstreeks uit Parlement wordt uitgezonden, zoals debaten etc...

Grenskonflikten tussen Slovenie en Kroatie

Nog steeds gebeuren regelmatig incidenten aan de grens o.a. eind september heeft de Kroatische gemeente opdracht gegeven voor slopen van een aantal huizen bij Secovlje, vlakbij Portoroz. Maar die huizen staan op kadastraal grond van Secovlje en is dus Sloveens grondgebied. Kortom af en toe stijgt de spanning weer. Over wat van Kroatie en Slovenie is. Ook heeft Kroatie op internationale arbitrage gevraagd voor het zeegrens gebied en de pas naar open zee voor Slovenie. Slovenie wil dan ook arbitrage over de gehele grens en niet alleen de zee.

Snelweg naar Pomurje zal 2005 klaar zijn Onlangs heeft DARS aangekondigd dat het traject Maribor

–Murska Sobota naar de Hongaarse grens eind 2008 klaar zal zijn. Hiermee gaat eindelijk de grote wens in vervulling van heleboel mensen en vrachtauto chauffeurs. Het stuk tussen de Hongaarse grens – Murska Sobota-Lenart en Maribor rijden per maand meer dan 60.000 vrachtautos dat is een stijging van meer dan 150% ten opzichte van voor de toetreding bij de EU. De meeste komen uit Italie, Rusland, Ukraine, Hongarije, Polen, Roemenie, Tsjechie en Slowakije.

Eigenaar TUS naar Zwitserland?

Mirko Tus eigenaar van de supermarkt keten TUS, 3e in Slovenie, overweegt om zijn organisatie te verhuizen naar Zwitserland (Canton Zug bij Zurich) vanwege het betere belastingklimaat in Zwitserland.

Nederlands bedrijf met Sloveense eigenaren

Organisatie Aktiva Holding met zetel in Nederland heeft op 28 september 338.112 aandelen bemachtigd van Arkada Holding in Slovenie. Hiermee bezitten zij 5,09% aandelen in het bedrijf. Maar hiervoor had de Holding al 75,06% van de aandelen in handen. Arkada Holding staat in Slovenie op de beurs genoteert onder AR1R. Opvallend is dat ook de directeur van de KD Group een fundatie heeft opgezet op de Nederlnadse Antillen en Sandi Cesko van Studio

Moderna en Igor Lah van Megainvest hebben hun bedrijven geregistreerd op de Nederlandse Antillen.

Meer internationaal vrachtverkeer in NO Slovenie (Pomurje)

Onlangs werden de volgende aantallen vrachtwagens bekend gemaakt: in de eerste 8 maanden van 2005: 548.921 vrachtwagens geteld, dezelfde periode in 2004: 349.407 en in 2003: 221.308 vrachtwagens. Kortom als men daarbij nog het lokale vrachtverkeer en het bestemmingsverkeer neemt zijn de cijfers astronomisch hoog. Aan de Sloveens-Hongaarse grens Dolga Vas, bij Lendava waren in de maand augustus 2005 62.507 vrachtwagens in juli 2004 47.951 vrachtwagens en in 2003: 23.455 vrachtwagens. De lijn is nog verder stijgend. Dit is het drukste deel van Slovenie zonder snelweg. Dit vrachtverkeer rijdt Lendava, Beltinci, gaan stuk snelweg op van 8 km, daarna door Kuuroort Radenci, Gornja Radgona, Lenart tot Maribor waar de snelweg begint. Zowel de bewoners als de chauffeurs hebben genoeg van dit daardat er regelmatig ernstige ongevallen gebeuren in de plaatsen waar zij door rijden. Maar als de snelweg klaar is dan zal ook de concurrentie positie van Pomurje sterk verbeteren, alleen al door de geografische ligging (Vlakbij Oostenrijk, Hongarije en Kroatie).

Binnenkort buitenlandse wegrestaurants langs Sloveense snelwegen

Petrol Restaurants worden nu beheerd door de Zwitserse wegrestaurantorganisatie InterMarche en bij de OMV tankstations worden restaurants van Autogrill uit Italië geopend.

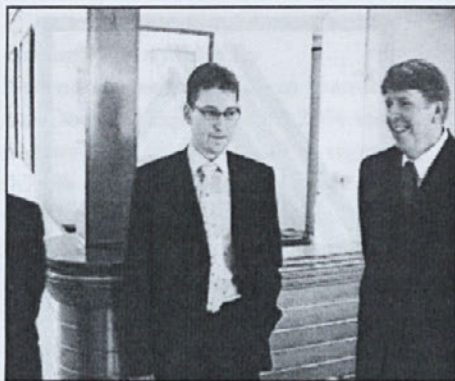
ALDI opent supermarkt

Onlangs werd bekend gemaakt dat de eerste ALDI Supermarkten in december 2005 haar deuren zullen openen. ALDI wordt in Slovenie beheerd door de Oostenrijkse tak van ALDI onder de naam HOFER, welke ALDI ook in Oostenrijk heet vanwege de groote naams bekendheid in deze Regio. De 1e Hofer supermarkten zijn o.a. in Murska Sobota, Ljutomer, regio Maribor (2x), Celje, Litija, Ljubljana, Radovljica (Gorensko), Cerknica, Koper en Izola.

Prijzen in Slovenie vanaf maart a.s. Vanaf maart 2006 zal men in heel Slovenie 2 prijzen vinden de prijs in Sloveense Tolars (SIT) en de EURO. Dit om de mensen te laten wennen aan de EURO, welke naar verwachting begin 2007 de Sloveense Tolar zal vervangen.

Raad van Bestuur MERCATOR stuurt directeur naar huis

Tijdens de aandeelhoudersvergadering werd met grote meerderheid de huidige directeur Jankovic naar huis gestuurd. En een nieuwe directeur zal worden aangezet.

Jankovic heeft Mercator tot de grootste Supermarktketen gemaakt en zelfs nu nog winst gemaakt. De nieuwe directeur wordt de 34 jarige Ziga Debeljak, links op de foto van Gorenje, en zal op 15 november 2005 Zoran Jankovic, directeur van 1997 tot 2005) vervangen als directeur van Mercator.

Regering voert uitslag referendum winkeltijden uit

Nu de regering de uitslag van de referendum respecteert, zullen vanaf januari 2006 de winkels weer op zondag gesloten zijn. Hiermee komen o.a. bij Mercator ongeveer 500 mensen op straat te staan en bij Spar rond de 100 mensen zonder werk te zitten. De winkels met de eerste levensbehoeften mogen max. 10 zondagen in het jaar open. Definitie eerste levensbehoeften is nog niet vast gelegd. Tevens hoeft Petrol zich hier niet aan te houden, waarop Mercator beweert dat Petrol het monopolie weer krijgt op zondag.

Nieuwe voorzitter partij LDS

Onlangs is Jelko Kacin tot fractie leider van LDS gekozen tijdens het kongres van LDS.

3 nieuwe feestdagen in Slovenie
Onlangs werden met overgrote meerderheid 3 nieuwe feestdagen toegevoegd en wel:

15 september De dag dat Primorje zich bij Slovenie aansloot,

23 november Genoemd naar Rudolf Maistra en

7 augustus dat Prekmurje toetrad tot Slovenie.

Al deze dagen zijn geen vrije dagen.

Makoter op vrije voeten

De rechtzaak Makoter duurde al 5 jaar en zij is na 42 maanden in voorarrest te hebben gezeten vrijgesproken door het Hoge gerechtshof in Maribor. De rechtbank in Murska Sobota veroordeelde haar in 2001 tot 30 jaar gevangenis straf. Maar zij ging in hoger beroep. Zij zou haar man vermoord hebben en zou aangesticht hebben dat iemand de politie buro in Ljutomer een bomaanslag pleegde. Deze voorvallen kregen veel publiciteit.

Werkvergunningen aan buitenlanders

Onlangs werd door het Arbeidsburo Slovenie bekend gemaakt dat er in Slovenie aan 45.656 buitenlandse werkvergunningen zijn uitgereikt, waarvan 2.857 aand burgers uit de EU en 2483 buiten de EU (meeste zijn uit gebied van voormalig Joegoslavië).

Grootste casino complex van Europa
Onlangs werd een verdrag ondertekend tussen HIT Nova Gorica en Harahs Entertainment. Deze investering in Slovenie bij Nova Gorica zal ongeveer 800 miljoen Eur zijn. Men heeft de Sloveense staat gevraagd voor aanpassing van de gokwet, omdat anders het geheel niet door gaat. Men schat een verdubbeling van de omzet en grote werkgelegenheid. In november hebben ze een basis verdrag ondertekend. En als alles goed gaat staat bij Nova Gorica het grootste GOK en inkoop centrum van Europa.

Grootste bankoverval in Sloveense geschiedenis

In de nacht van 31 oktober op 1 november (beiden zijn Sloveense nationale feestdagen) hebben een aantal mannen 420 kluisen geopend zonder dat ze gesnapt waren in SKB Bank midden in Ljubljana. Men kwam binnen en hebben de 2 bewakers vastgebonden en hebben rustig met verschillende methodes de kluisen geopend. De waarde is nog niet bekend. Kroatie melde dat er een maand daarvoor in Zagreb op soortgelijke manier een bank is beroofd. De vragen zijn; wie is schuld aan de slechte beveiliging. Later hebben zij 2 gestolen auto's terug gevonden waarvan 1 in brand en de ander zonder vinger afdrucken. Er is maar 1 beschrijving van 1 dader. In totaal waren het er 2, naar grote waarschijnlijk-

heid had deze een masker en pruik op, zei spraken Servo-kroatisch en Sloveens. Zij hebben geen papieren meegenomen zoals nu uitziet alleen waarde. Nu moeten alle personen die een kluis daar hebben een beschrijving, aankoop rekening, foto's etc. aan de bank overhandigen of de gedupeerden schade vergoeding krijgen of niet. De overval zou van rond 23:00 tot ongeveer 03:00 geduurt hebben zonder dat er iemand wat van gemerkt heeft en dat het alarm afging.

Sloveense wijn bekroond
Onlangs heeft de bekende sloveense wijnbouwer Movia in New York een prijs in ontvangst genomen. De wijnkelder is het familiebedrijf van Ales en Mirko Kristancic.

EU kenteken

Begin november werd bekend dat de nieuwe Sloveense EU-kenteken bestaat uit een mix van de huidige en een nieuwe. Op de plaats van waar nu het gemeentewapen staat was het eerste voorstel om het nationale Sloveense wapen te zetten. Maar nu blijft het gemeentewapen toch plus in het blauwe linkse gedeelte was nu SLO wordt SI.

Meer dan 2 miljoen inwoners

Begin november werd bekend, dat het inwoneraantal in Slovenie voor het eerst de 2 miljoen gepasseerd is. Dit komt door de vele buitenlanders welke zich in Slovenie vestigen.

Aantal inwoners in Slovenie is nu: 2.001.114. Personen welke buiten Slovenie geboren zijn is gegroeid met 3035 personen .

Groei Slo-Nl businessclub

In oktober werd bekend dat de Sloveense Nederlandse Business Club, SDBP, groeiende is. Voor meer informatie kunt u de Website: www.sdbp.eu.tt bezoeken of een email sturen aan trafo@vink.zzn.com De SDBP heeft de grens van 130 personen overschreden, de leden zijn actief op diverse posities en diverse branches.

Goedkope vluchten naar Slovenie ?

Op donderdag 17 november werd in Maribor een nieuwe gemeenschappelijke organisatie "Rast(groei)" opgezet door 8 ondernemers: Terme3000 uit Moravske Toplice, Kuuroort Radenci, Terme Maribor, Terme Dobrna, Grand Hotel Sava uit Rogaska Slatina, Terme Olimia uit Podčetrka, Sport centrum Pohorje en Vliegveld Maribor. Elk van de 8 oprichter leden heeft in eerste instantie 14.000 EUR betaald, betalen moeten ze ook nog voor enkele vaste kosten welke ontstaan bij de promotie en opzetten Raad van Bestuur van Rast. Analisten hebben uitgerekend dat als Ryanair 1 Lijnvlucht doet dat er per jaar zo'n EUR 4,1 Miljoen winst gemaakt kan worden en meer dan 50.000 reizigers. Ryanair heeft plannen om vanaf het vliegveld Maribor 3 lijndiensten op te zetten: 7x vliegen naar London Stansted en 2x per week naar

Frankfurt-Hahn en 2x per week naar Barcelona. Behalve dat men nog onderhandeld met de Sloveense Staat is er nog een ander probleem; volgens brandstof leveranciers is de brandstof op vliegveld Maribor 10% duurder dan op Brnik, vanwege o.a. de logistiek.

Grootste demonstratie ooit

Op zaterdag 26 november hebben alle vakbonden en de studenten vakbonden voor het eerst in de geschiedenis een demonstratie georganiseerd tegen het beleid van de huidige regering van Janez Jansa. De vakbonden organiseerden 470 autobussen en ondanks de sneeuwval waren er rond de 40.000 demonstranten (volgens de vakbonden + volgens de politie 25.000) vanuit heel Slovenie naar Ljubljana gekomen om te demonstreren. De demonstranten bestonden uit leden van de vakbonden, scholieren, studenten en

pensionisten. De demonstratie is opgezet door de 4 grootste vakbonden in Slovenie: Bond vrije vakbonden Slovenie, Onafhankelijke (KNSS), Pergam en KS-90. De demonstratie was hoofdzakelijk tegen het regeringsvoorstel om 1 belastinggraad in te voeren en volgens de vakbonden zullen daardoor de 1e levensbehoeften veel duurder worden voor de mensen.

SPORT SPORT SPORT SPORT

Skispringen

In weekend 26-27 november werd Robert Kranjec tijdens de 1e wedstrijd 3e en de 2e 1e in het Finse Kuusamu.

Gymnastiek

Tijdens de 38 WK Gymnastiek haalde 2 slovenen de gouden medaille's: Mitja Petkovsek JAZ)

OPROEP !

We zoeken nog mensen die mee willen helpen om onze vereniging draaiende te houden en de contacten met anderen die "iets" met Slovenie hebben te versterken.

Behalve het samenstellen van dit tijdschrift willen we ook nog graag de traditie in ere houden, dat er jaarlijks een aantal "meetings" worden georganiseerd. Om dit allemaal te kunnen realiseren, hebben we mensen op verschillende locatie's in Nederland nodig. Met andere woorden mensen van Groningen tot Limburg en van Zeeland tot Twente meldt u aan om een vervolg te blijven geven aan deze bijna 15 jaar bestaande vereniging.

Fred Wolsink

**ČE PREVEČ ŠČITIŠ
NAPREDNE IDEJE**

**LAHKO POSTANEJO
NAZADNJAŠKE**

Loesje

Fijne feestdagen
en een gelukkig 2006

De vereniging is opgericht op 7 juli 1991 en is een zelfstandige en onafhankelijke landelijke organisatie, die zich ten doel stelt met name op cultureel, economisch en maatschappelijk gebied de samenwerking tussen Nederland en Slovenië, respectievelijk. De vereniging beschouwt zichzelf als de geeignende plaats voor ontmoeting tussen Nederlanders en Slovenen en wil voorts in het bijzonder een ontmoetingsplaats voor de Slovenen in Nederland zijn. (uit artikel 2 van de Statuten).

Secretariaat:

Maurice Aretz, Tacitusstraat 1,
6135 HR Sittard
telf. 046-4009118

Nieuw e-mailadres: info@lipa-online.org

Overige bestuursleden zijn:

Voorzitter:

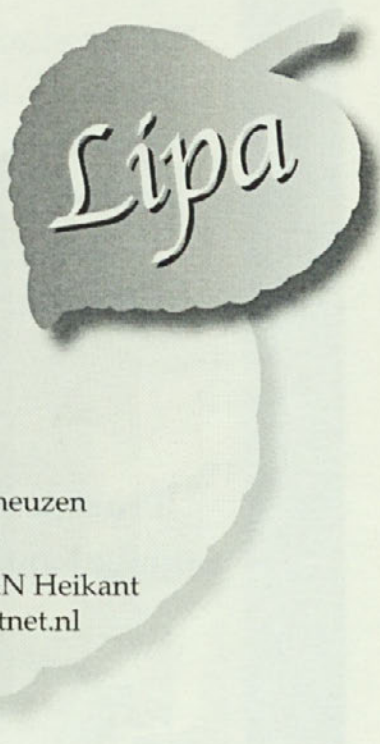
Fred Wolsink, Wisselt 75, 7021 EH Zelhem,
telf. 0314-623195, e-mail: lipa@ilse.nl

Penningmeester:

Bojan Gorič k| Beethovenstraat 19, 4536 AG Terneuzen
telf. 0115-613722, e-mail: bojana@zeelandnet.nl

Mojca Nodelijk- Guš tiz| Margrietstraat 1, 4566 AN Heikant
telf. 0114-313649 e-mailadres: fam.nodelijk@hetnet.nl

Maarten Dragt, Looiersveld 40, 5121 KE Rijen,
telf. en fax. 0161-231628

De vereniging werkt samen met:

Ambassade van de Republiek Slovenië

Veleposlaniš tvo Republike Slovenije
Anna Paulownastraat 1, 2518 BA 's Gravenhage
Telf. 070-310 8 690 Fax. 070-362 6 608
e-mail: embassy@slovenia.demon.nl

Balkan Restaurant Triglav

*“De Joegoslaaf” in Zutphen;
zo kennen velen uit de regio
Balkan Restaurant Triglav,
inmiddels 25 jaar gevestigd
aan de Nieuwstad 54.
(nabij het N.S. Station)*

**Proef de sfeer van de
zonnige kant van de Alpen!**

Balkan Restaurant Triglav
Nieuwstad 54
7201 NS Zutphen
Tel. (0575) 51 38 96

www.balkanrestaurantzutphen.nl

